உ

கடவுள்துணை

முத்துவீரியம்.

இதில்

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி

என்னும்

இலக்கணமும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

நூலாசிரியர்

திரிசிரபுரம்

உறையூர் வித்வான்

முத்துவீர உபாத்தியாயர்.

உரையாசிரியர்

திருநெல்வேலி

[illegible]

Madras:

PRINTED AT THE ALBINION PRESS,

BACK OF MEMORIAL HALL.

1889.

All Rights Reserved.

உ

கடவுள் துணை.

முத்துவீரியம்.

38

இதில்

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி

என்னும்

ஐந்திலக்கணமும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

நூலாசிரியர்

திரிசிரபுரம்

உறையூர் வித்வான்

முத்துவீர உபாத்தியாயர்.

உரையாசிரியர்

திருநெல்வேலி

திருப்பாற்கடனாதன் கவிராயர்.

Madras:

PRINTED AT THE ALBINION PRESS,

BACK OF MEMORIAL HALL.

1889.

All Rights Reserved.

7067

PUBLISHER'S NOTE.

The first two parts of this Grammar were published in 1881, by the kind aid of Mr. Pattabiram Pillay, a Deputy Collector in Government service.

It will be admitted that a *complete* Tamil Grammar, treating of the 5 parts in a style like that of the present work, is a desideratum amongst the present scholars; and I have therefore ventured to publish the "Muthuviryam" in full, by obtaining the work in manuscript from the author.

S. PULNEY ANDY, M. D., F. L. S.

விளம்பரம்.

இந்நூல் பதிப்பித்தற்குக் காரணம்.

அகத்தியம், தொல்காப்பிய முதலிய முன்னூல்களும், இலக்கணவிளக்க முதலிய பின்னூல்களும், ஐந்திலக்கணத் தனவாயினும், அவை, மூலமும் உரையும் மிகக்கற்றுவல்ல சான்றோர்க்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு அரிதுணர்பான்மைத்தாய் அருநடையுள்ளனவாதலானும், இது, எளியநடையுள்ளதும், பழையனகழிதலால், அக்காலத்து வழங்கிய சில விதிகள், இக்காலத்து வழங்கிப் பெரும்பயன்றராமை கருதி ஒழித்தும், புதியனபுகுதலால், அக்காலத்து வழங்காதிருந்து இக்காலத்துப் பெரும்பயன்றருதல் கருதிச்சேர்த்தும் செய்யப்பட்டிருப்பதுமா யிருத்தலானும், இக்காலத்து, ஐந்திலக்கணமும் முறையே யொருவாறு கற்கப்புகுமாணாக்கர்க்கு மிகவும் பயன்படுமென்பதுகருதி; யாம் இதனை அச்சிட்டு வெளியிடலாயிற்று.

S. P. A.

முத்துவீரியம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அகனுலகுவப்பப் பகல்கான்றெழுதரு
மிரவியிற்றொன்று முதலேயாகி
நிலவணிவேணிய னலர்தருதன்மையி
னகவிருடொலைதர வறம்பொருளின்பம்வீ
டோவறவருளிய மூவறுமொழியுளும்
வடவேங்கடந்தென் குமரியாயிடைத்தமி
ழெழுத்தொடுசொற்பொரு ளியாப்பணியைந்து
மெளிதிற்புலப்பட வியற்றித்தருகென
வுகளிளவரானின மகணிசூழ்நெல்லைப்
பதியினனிலக்கண விதிமுழுதுணர்ந்தோன்
சங்கரன்மிலைந்த கங்கையில்வந்தோன்
சுப்பிரமணியதே சிகன்கவிப்பெருமா
னறைந்தனனாக வகத்தியநூல்வழி
முத்துவீரியமெனத் தற்பெயர்நிறீஇ
வகுத்தனனுறந்தை யகத்தெழுந்தருளிய
முத்துவீரமா முனிவனென்பவனே.

என்பது யாதெனில்,

யாதானுமோர் நூலுரைப்புழிப் பாயிரமுரைத்துரைக்க வென்பதிலக்கணம். என்னை, "ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும்-பாயிரமில்லது பனுவலன்றே" என்றாராகலின்: நூல் கேட்கப்புகு மாணாக்கன் பாயிரங்கேட்கவேண்டும்; கேளாக்கால் குன்றுமுட்டியகுரீஇப்போல இடர்ப்படும்.

பொதுப்பாயிரம்.

அப்பாயிரம் பொதுப்பாயிரமெனவும் சிறப்புப்பாயிரமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றுள், பொதுப்பாயிரம் எல்லா நூன்முகத்தும் உரைக்கப்படும்; அது நான்குவகைப்படும்.

என்னை,

ஈவோன்றன்மை யீதலியற்கை
கொள்வோன்றன்மை கோடன்மரபென
வீரிரண்டாகும் பொதுவின்றொகையே

என்றாராகலின்.

ஈவோர், கற்பித்தற்குரியரும் கற்பித்தற்குரியரல்லரும் என இருவகையர். அவருள், கற்பித்தற்குரியர் நான்குதிறத்தரும், கற்பித்தற்குரியரல்லர் நான்குதிறத்தருமாம்.

என்னை,

மலைநிலம்பூவே துலாக்கோலென்றின்ன
ருலைவிலுணர்வுடை யோராகுவரே
கழற்பெய்குடமே மடற்பனைமுடத்தெங்கு
குண்டிகைபருத்தியோ டிவையெனமொழிப

என்றாராகலின்.

ஈதலியற்கை, பொழிப்புமுதலிய வுரைகளிற் பயின்று தெளிந்த அறிவினனாய்க் கற்பிக்கப்புகுங்காற் றன்றெய்வம்வாழ்த்தி மாணாக்கனுளங்கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தலாம்.

என்னை,

ஈதலியல்பே யியல்புறக்கிளப்பிற்
பொழிப்பேயகல நுட்பமெச்சமெனப்
பழிப்பில்பல்லுரை பயின்றநாவினன்
புகழ்ந்தமதியிற் பொருந்துமோரையிற்
றிகழ்ந்தவறிவினன் றெய்வம்வாழ்த்திக்
கொள்வோனுணர்வகை யறிந்தவன்கொள்வரக்
கொடுப்பதியல்பெனக் கூறினர்புலவர்

என்றாராகலின்.

கொள்வோர், கற்பிக்கப்படுவோரும், கற்பிக்கப்படாதோரும் என இருவகையர்; அவருள், கற்பிக்கப்படுவோர் அறுவகையர், கற்பிக்கப்படாதோர் எண்வகையர்.

என்னை,

தன்மகனுசான் மகனேமன்மகன்
பொருணனிகொடுப்போன் வழிபடுவோனே
யுரைகோளாளற் குரைப்பதுநூலே.
மடிமாணிபொச்சாப்பன் காமுகன்கள்வ
னடுநோய்பிணியாள னுருச்சினத்தன்
றடுமாறுநெஞ்சத் தவனுள்ளிட்டோரெண்மர்
நெடுநூலைக்கற்க லாகாதாரே

என்றாராகலின்.

கோடன்மரபு, பொழுதொடுசேறல் முதல் கேட்டவை கேட்டவைபோற்றிக்கோடல் இறுதியாகவுள்ள குணங்களையுடையனாதலாம்.

என்னை,

கோடன்மரபு கூறுங்காலைப்
பொழுதொடுசென்று வழிபடன்முனியான்
முன்னும்பின்னு மிரவினும்பகலினு
மகலானாகி யன்பொடுபுணர்ந்தாங்
காசறவுணர்ந்தோன் வாவெனவந்தாங்
கிருவெனவிருந்து சொல்லெனச்சொல்லிப்
போவெனப்போகி நெஞ்சுகளனாகச்
செவிவாயாகக் கேட்டவைகேட்டவை
போற்றிக்கோட லதுவதன்பண்பே

என்றாராகலின்.

சிறப்புப்பாயிரம் ஆக்கியோன் பெயர் முதலிய எட்டுப் பொருளையும் விளக்கித் தன்னானுணர்க்கப்படும் நூற்கின்றியமையாதிருப்பது.

என்னை,

ஆக்கியோன்பெயரே வழியேயெல்லை
நூற்பெயர்யாப்பே நுதலியபொருளே
கேட்போர்பயனோ டாயெண்பொருளும்
வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே

என்றாராகலின்.

நூல்செய்தான் பாயிரஞ்செய்யில் தன்னைப் புகழ்ந்தானாம்.

என்னை,

தோன்றாதோற்றித் துறைபலமுடிப்பினுந்
தான்றற்புகழ்த லருகியன்றே

என்றாராகலின்.

பாயிரஞ்செய்வார் தன்னாசிரியனும், தன்னோடொருங்குகற்ற ஒருசாலை மாணாக்கரும், தன் மாணாக்கரும், தகுந்த உரைகாரரு மாகிய விவராம், இவருள் இந்நூற்பாயிரஞ்செய்தார் தகுமுரை காரராகிய திருநெல்வேலி மகாவித்துவானாகிய திருப்பாற்கடனா தன் கவிராயர்.

விசாலமாகிய உலகோர் வியப்புற ஒளியைக்கக்கிவரும் இர வியினொளியைத் தரும் திருமேனியையுடைய தானொரு முதலே யாகி, இளம்பிறைவேய்ந்த சடிலச் சிவபிரான் அலர்தரு தன்மை யின் அகக்கட்டோன்றிய அக்கியான இருள் நீங்க, அறம்பொருள் இன்பம் வீடாகிய நாற்பொருளும் நீக்கமறக்கூறிய பதினெண்ணி லத்து மொழிகளுள்ளும், வடக்குத் திருவேங்கடமும், தெற்குக் கன்னியாகுமரியும் ஆகிய எல்லைக்குட்பட்ட தமிழ் ஐந்தையும் விளங் கச்செய்து தருகென, இளவராலுகளுங் கழனிசூழ்நெல்லையிலிருப் போன், வியாகரணம்வல்லோன், சிவபிரான்வேய்ந்த கங்கையில் வந்தோன், சுப்பிரமணியதேசிகன் கேட்க, அகத்தியநூல்வழி முத் துவீரியம், எனத் தன்னாம நிறீஇக் கூறினான்; உறையூர்வாசமாகிய 'முத்துவீரமாமுனி' என்னும் இயற்பெயருடையான் எனவறிக.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

எப்பொருள்வயினுமி றெதிர்ந்தமறைகுவ
தப்பொருளடிதொழு தறைகுவனெழுத்தே.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், தற்சிறப்புப்பாயிரம் உணர்த்துதனுதலிற்று.

என்னை,

தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு
மெய்தவுரைப்பது தற்சிறப்பாகும்

என்றாராகலின்.

இதன் பொழிப்புரை.

ஐம்பெரும் பூதங்களும், அவற்றின்கண் தோன்றிய சராசரங்க ளும் எப்பொருளின்கண் தோன்றி ஒடுங்குவ, அப்பொருளினடியை வணங்கி யான் எழுத்திலக்கணத்தைக் கூறுவேனென்க. ஏகாரம் ஈற்றசை.

முத்துவீரியம்.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்.

எழுத்ததிகாரமென்பது, எழுத்தினது அதிகாரத்தையுடையதென அன்மொழித்தொகையாய்ப் படலத்திற்குக் காரணக்குறியாயிற்று. அதிகாரமென்பது அதிகரித்தல்; அஃது இருவகைப்படும். அவற்றுள், ஒன்று அரைசனிருந்துழியிருந்து தன்னிலமுழுதும் தன்னாணையிலடப்பச்செய்வதுபோல, ஒருசொன்னின்றுழிநின்று பலசூத்திரங்களும் பலவோத்துக்களும் தன்பொருளே நுதலிவரச் செய்வது. ஒன்று சென்றுகடாத்தும் தண்டத்தலைவர்போல ஓரிடத்துநின்ற சொல் பலசூத்திரங்களோடு சென்றியைந்து தன்பொருளைப் பயப்பிப்பது. எழுத்தை நுதலிவரும் பலவோத்தினது தொகுதிஎழுத்ததிகாரம் என்றாயிற்றென்க.

க-வது எழுத்தியல்.

க. எழுதப்படுதலி னெழுத்தாகும்மே.

(இதன்பொருள்.) கையில் எழுத்தாணியைக்கொண்டு மடன் மேல் எழுதப்படுதலால் எழுத்தாகுமென்க.

உ. எழுத்தொலிவடிவரி வடிவையுமேற்கும்.

(இ-ள்.) எழுத்துச் செவிப்புலனால் அறியும் ஓசைவடிவையும், கட்புலனால் அறியும் வரிவடிவையும் ஏற்குமென்க.

ந. இரேகைவரிபொறி யெழுத்தின்பெயரே.

(இ-ள்.) இரேகையெனினும், வரியெனினும், பொறியெனினும் எழுத்தென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

௪. அதுமுதல்சார்பென வாமிருபாலன.

(இ-ள்.) அவ்வெழுத்து, முதலெழுத்தெனவும் சார்பெழுத்தெனவும் இருபகுதியவாகுமென்க.

௫. உயிருடலெனமுத லோரிருவகைய.

(இ-ள்) முதலெழுத்து, உயிரெழுத்தெனவும் மெய்யெழுத்தெனவும் இரண்டு பிரிவினவாமென்க.

௬. அகரமுதலுயி ராறிரண்டாகும்.

(இ-ள்.) உயிரெழுத்து அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ ஆகிய பன்னிரண்டுமாமென்க.

௭. அச்சாவிசுரம்பூத மாமுயிரென்ப.

(இ-ள்.) அச்செனினும், ஆவியெனினும், சுரமெனினும், பூதமெனினும் உயிரென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

௮. அ, இ, உ, எ, ஒக்குறிலாகும்.

(இ-ள்.) முற்கூறிய உயிர் பன்னிரண்டனுள், அ, இ, உ, எ, ஒ இவை ஐந்தும் குற்றெழுத்தாமென்க.

௯. குறுமையிரச்சுவங் குறிலெனப்படுமே.

(இ-ள்.) குறுமையெனினும், இரச்சுவமெனினும், குற்றெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

௧0. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔநெடில்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய உயிர் பன்னிரண்டனுள், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ இவ்வேழும் நெட்டெழுத்தாமென்க.

௧௧. நெடுமையுந்தீர்க்கமு நெட்டுயிராகும்.

(இ-ள்.) நெடுமையெனினும் தீர்க்கமெனினும், நெட்டெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

௧௨. ககரமுதன்மூவாறுங் காத்திரமாகும்.

(இ-ள்.) மெய்யெழுத்து க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன ஆகிய பதினெட்டுமாமென்க.

கங. ஊமையுமொற் று முடலெனப்படுமே.

(இ-ள்.) ஊமையெனினும், ஒற்றெனினும், மெய்யென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

அவற்றுள்,

கச. வல்லெழுத்தென்மனார் கசடதபற.

(இ-ள்.) முற்கூறிய பதினெட்டு மெய்யினுள் க, ச, ட, த, ப, ற ஆகிய ஆறும் வல்லெழுத்தாகும்.

கரு. வன்மைவன்கணம்வலி வல்லெழுத்தாகும்.

(இ-ள்.) வன்மையெனினும், வன்கணமெனினும், வலியெனினும், வல்லெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

கசு. மெல்லெழுத்தென்மனார் ஙஞணநமன.

(இ-ள்.) ங, ஞ, ண, ந, ம; ன ஆறும் மெல்லெழுத்தாமென்க.

கஎ. மென்மைமென்கணமெலி மெல்லெழுத்தாகும்.

(இள்.) மென்மையெனினும், மென்கணமெனினும், மெலியெனினும் மெல்லெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

கஅ. இடையெழுத்தென்மனார் யரலவழள.

(இ-ள்.) ய, ர, ல, வ, ழ, ள ஆறும் இடையெழுத்தாகும்.

கசு. இடைமையிடைக்கண மிடையிடையெழுத்தே.

(இ-ள்.) இடைமையெனினும், இடைக்கணமெனினும், இடையெனினும் இடையெழுத்தென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

உ0. உயிர்முதன்முப்பது மொன்றற்கொன்றினம்.

(இ-ள்.) அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ—க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன ஆகியமுப்பதெழுத்துக்களுள், குறிலுக்கு நெடிலும், வல்லினத்துக்கு மெல்லினமும் இனமாகும். இடையினத்துக்கு இனமிலவாமென்றுணர்க.

அவற்றுள்,

உக. இ, உ, ஐ, ஔக்கினமெனமொழிப.

(இ-ள்.) முற்கூறிய முப்பதெழுத்துக்களுள் ஐகாரத்துக்கு இகரமும், ஔகாரத்துக்கு உகரமும் இனமாகும்.

உ-ம். ஐ இ, ஔ உ.

உஉ. சார்புயிர்மெய்தனி நிலையிருபாலன.

(இ-ள்.) சார்பெழுத்து, உயிர்மெய் ஆய்தம் என இரண்டுவகைப்படுமென்க.

உங. புல்லல்சார்தல் புணர்தல் சார்பெனலே.

(இ-ள்.) புல்லலெனினும், சார்தலெனினும், புணர்தலெனினும் சார்பென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

உச. உயிரோமெய்யூர்ந் துயிர்மெய்யாகும்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு உயிர்களும், பதினெட்டு மெய்களின் மேலும் ஏறி நடப்பது உயிர்மெய்யாகுமென்க.

வரலாறு. க்-அ க, க்-ஆ கா, க்-இ கி, க்-ஈ கீ, க்-உ கு,
க்-ஊ கூ, க்-எ கெ, க்-ஏ கே, க்-ஐ கை,
க்-ஒ கொ, க்-ஓ கோ, க்-ஔ கௌ பிறவுமன்ன.

உரு. தனிநிலைகுறில்வலி தனக்கிடைவருமே.

(இ-ள்.) ஆய்தம் குற்றெழுத்துக்கு முன்னும் உயிரேறியவல்லினத்துக்குப் பின்னும் வரும்.

உ-ம். எஃகு.

உசு. அ, இ, உச்சுட் டாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) அவன் என அகரமும், இவன் என இகரமும், உவன் என உகரமும் தனித்துச் சுட்டுப்பொருளைத்தரின் சுட்டெழுத்தாமென்க.

உஎ. எயாவினாவென் றிசைக்கப்படுமே.

(இ-ள்.) எவன் என எகரமும், யாவன் என யாகாரமும் தனித்து வினாப்பொருளைத் தரின் வினாவெழுத்தாகும்.

உஅ. அஃகேனந்தனி நிலையாய்தமாகும்.

(இ-ள்.) அஃகேனமெனினும் தனிநிலையெனினும் ஆய்தமென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

உகூ. காட்டல்குறித்தல் சுட்டாங்கருதிடினே.

(இ-ள்.) காட்டலெனினும், குறித்தலெனினும், சுட்டென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

ங.ம். வினவல்கடாவல் வினாவெனப்படுமே.

(இ-ள்.) வினவலெனினும் கடாவலெனினும் வினாவென்னும் ஒருபொருட்கிளவியாமெனவறிக,

ஙக. இசைகெடினெட்டெழுத் தெல்லாந்தமக்கின
மாகியகுறிலொடு மளபெழுமெனலே.

(இ-ள்.) பாட்டின் ஓசை கெடவரின் நெட்டுயிரேழும் தமக்கினமாகிய குற்றுயிரோடு ஆ அ வலவன். ஈ இரிஸா எனத்தன்மாத்திரையின் மிகுந்தொலிக்குமென்க,

அதுதான்,

ஙஉ. இயற்கைசெயற்கை யின்னிசைசொல்லிசை
நெடில்குறிலொற்றள பெழுத்துப்பேறள
பெண்வகைப்படும் என்மனார்புலவர்.

(இ-ள்.) அவ்வளபெடை இயற்கையளபெடை, செயற்கையளபெடை, இன்னிசையளபெடை, சொல்லிசையளபெடை. நெடிலளபெடை, குறிலளபெடை, ஒற்றளபெடை, எழுத்துப்பேறளபெடை என எட்டுவகைப்படும்.

வாலாறு. அழைத்தல், விலைகூறல், புலம்பல் எழுத்துச்செயற்கையின்றிப் பிறந்தது இயற்கையளபெடை. செய்யுளில் சீர் தளை கெட்டவிடத்துப் புலவன் கொள்ளுதல் செயற்கையளபெடை. கெடுப்பதூஉம். குற்றுகரமளபெடுத்த இன்னிசையளபெடை. தளைஇ. ஐகாரக்குறுக்கமளபெடுத்த சொல்லிசையளபெடை. ஆஅ. நெடிலளபெடை, மணீஇ. குற்றெழுத்து

நெட்டெழுத் தாகியளபெடுத்த குறிலளபெடை. சிந்து, ஒற்றளபெடை. சந்திரனை யராஅப்பற்றிற்று. விகாரத்தெழுந்த எழுத்துப் பேறளபெடை, வந்தமைகாண்க.

௩௩. அளபும்புலுதமு மளபெடைப்பெயரே.

(இ-ள்.) அளபெனினும், புலுதமெனினும், அளபெடையென்றும் ஒருபொருட்கிளவி.

௩௪. யகரம்வரும்வழி யிகரங்குறுகும்.

(இ-ள்.) யகரமுதன் மொழிவரக் குற்றியலுகரம் திரிந்த இகரம் தன்மாத்திரையில் குறுகும்.

வரலாறு. ஆகியாது, எஃகியாது, வரகியாது, கொக்கியாது, சங்கியாது, தெள்கியாது, சுண்ணும்பியாது.

௩௫. அசைச்சொன்மியாவி னிகரமுமற்றே.

(இ-ள்.) அசைச்சொல்லாகிய மியாவின் மகரமெய்யிலிருக்கிற விகரமும் தன்மாத்திரையில் குறுகும்.

உ-ம். கேண்மியா.

௩௬. நெட்டெழுத்திம்பருந் தொடர்மொழியீற்றுங் குற்றியலுகரம் வல்லாறூர்ந்தே.

(இ-ள்.) ஆகு என நெட்டெழுத்துக்கு முன்னும் எஃகு என ஆய்தம், வரகு என உயிர், கொக்கு என வலி, சங்கு என மெலி, தெள்கு என இடை, ஆகிய அறுவகைத்தொடர் மொழியீற்றினும் வல்லினத்திலேறிய உகரம் தன்மாத்திரையில் குறுகுமென்றுணர்க.

௩௭. மொழிமுதலிடைகடை மூவிடத்தினுமை யஃகுமுதலிடத் தௌவுமற்றே.

(இ-ள்.) ஐகாரமொழிக்கு முதலினும் நடுவினும் கடையினும் தன்மாத்திரையில் குறுகும் ஔகாரமுதலில் குறுகும்.

உ-ம். ஐப்பசி, மடையன், குவளை, ஔவை என வரும்.

௩௮. மகரம்ணனக்கீழ் வம்மேற்குறுகும்,

(இ-ள்.) மகரமெய், மருண்ம் போன்ம் என. ணகரனகரங்களுக்கு முன்னும், தரும் வளவனென வகரத்துக்குப் பின்னும் தன் மாத்திரையில் குறுகுமெனவறிக.

௩௯. ல்ளவிறுபுணர்ச்சியி னாய்தமஃகும்.

(இ-ம்.) கஃறீது முஃடீதென லகர ளகர வீற்றுப்புணர்ச்சியினாகிய ஆய்தம் தன்மாத்திரையில் குறுகுமென்க.

௪0. மெய்யீறெல்லாம் புள்ளியொடுநிலையல்
இறுதியாகியபதினெட்டு மெய்களுமேலே.

(இ-ள்.) க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என ஒரு புள்ளியைப் பெறுமென்க.

௪க. எகர ஒகரத் தியற்கையுமற்றே.

(இ-ள்.) எ, ஒ, இரண்டுமிரு மேலே ஒரு புள்ளியைப் பெறும்

௪உ. குற்றியலுகரமு மற்றெனமொழிப.

(இ-ள்.) குற்றியலுகரமும் மேலே ஒரு புள்ளியைப்பெறும்.

உ-ம். நாகு.

௪௩. உயிரிடையின மிடறுரம்வலியுச்சி
மெலியிடமாமென வேண்டப்படுமே.

(இ-ள்.) உயிர் பன்னிரண்டுக்கும், இடையினம் ஆறுக்கும் கழுத்திடமாகும். வல்லினம் ஆறுக்கும் நெஞ்சிடமாகும். மெல்லினம் ஆறுக்கும் தலையிடமாகுமென்க:

அவற்றுள்,

௪௪. அ, ஆ, வங்காப் பொடுவருமென்ப.

(இ-ள்.) அகரமும், ஆகாரமும் வாயைத்திறத்தலால் பிறக்கும்

௪௫. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐயங்காப்பொடு
மேல்வாய்ப்பல்லடி நாவிளிம்புறவரும்.

(இ-ள்.) இகர ஈகார, எகர ஏகார, ஐகாரங்கள் வாயைத் திறத்தலோடு மேல்வாய்ப் பல்லடியை நாவோரம் பொருந்தப் பிறக்கும்.

சசு. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔவிதழ்குவிவே.

(இ-ள்.) உகர ஊகார, ஒகர ஓகார ஔகாரங்கள் மேல் உதடும் கீழ்உதடும் குவிதலால் பிறக்கும்.

சஎ. அடிநாவடியண ங்ழுத்தக்கஙவரும்.

(இ-ள்.) ககர ஙகரங்கள் அடிநாவடி மேல்வாயை அழுத்தப் பிறக்கும்.

சஅ. இடைநாவிடையண மிறுக்கச்சஞவெழும்.

(இ-ள்.) சகரஞகரங்கள் நடுநா நடு மேல் வாயைப் பொருந்தப்பிறக்கும்.

சகூ. நுனிநா நுனியண னோக்கடணவரும்.

(இ-ள்) டகர ணகரங்கள் நுனிநாநுனிமேல்வாயைப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

ருய. அண்பல்லடிநா முடியுறத்தநவரும்.

(இ-ள்.) தகர நகரங்கள் மேல்வாய்ப் பல்லடியை நாநுனி பொருந்தப்பிறக்கும்.

ருக. இரண்டிதழுறப்பம வெழுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) பகர மகரங்கள் மேலுதடும் கீழுதடும் பொருந்தப் பிறக்கும்.

ருஉ. அடிநாவடியண முறவரும்யகாரம்.

(இ-ள்.) யகரம் அடிநாவடியணத்தைப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

ருஙு. அண்ணநுனிநா வருடரழவரும்.

(இ-ள்.) ரகர ழகரங்கள் மேல்வாயை நாநுனிதடவப் பிறக்கும்.

ருச. லகரமணப்பல்லடி நாவிளிம்புறவரும்.

(இ-ள்.) லகரம் மேல்வாய்ப்பல்லடியை நாவோரம் தடித்துப் பொருந்தப் பிறக்கும்.

ருரு. ளகரமேல்வாயை நாநுனிதடவப்
பிறக்குமென்மனுர் பெரிதுணர்ந்தோரே.

(இ-ள்.) ளகரம் மேல்வாயை நாவோரம் தடித்துத் தடவப் பிறக்கும்.

ருசு. மேற்பல்லிதழுற மேவிடும்வவ்வே.

(இ-ள்.) வகரம் மேல்வாய்ப் பல்லைக் கீழுதடு பொருந்தப் பிறக்கும்.

ருஎ. அண்ணநுனிநா வழுத்தறனவரும்.

(இ-ள்). றகர னகரங்கண் மேல்வாயை நாநுனி மிகவழுத்தப் பிறக்கும்.

ருஅ. உந்திதனிநிலை யுற்றங்காந்தெழும்.

(இ-ள்.) ஆய்தத்துக் குந்தியிடமாம், வாயைத்திறத்தலாற் பிறக்கும்.

ருகூ. எடுத்தல்படுத்த லிரண்டேயோசை.

(இ-ள்) ஓசையெடுத்துக் கூறலும், படுத்துக்கூறலுமென இரண்டுவகைப்படுமென்க.

சூய. முந்நான்குயிரு மொழிமுதலாகும்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுயிரும் மொழிக்கு முதலாகும்.

வரலாறு. அணி-ஆசை, இருள்-ஈகை, உலகு-ஊமை, எருமை-ஏனுதி, ஐயம்—ஒருவன், ஓகை-ஔவியம்.

சூக. பன்னீருயிரொடுங் க, ச, த, ந, ப, ம வரும்.

(இ-ள்.) க, ச, த, ந, ப, ம க்களாகிய ஆறு மெய்யும் பன்னிரண்டுயிரோடு மொழிக்கு முதலாகும்.

வாலாறு. கலே-காமன், கிளி-கீரி, குருகு-கூகை, கெறுவம்-கேகயம், கைத்தாளம், கொறுக்கை, கோதை-கௌவை எ-ம். சடை-சாரிகை, சித்திரம்-சீனம், சுக்கு-சூகை, செக்கு-சேனை, சையம்-சொக்கு-சோமன், சௌரி பிறவுமன்ன.

சூஉ. அ, ஆ, எ, ஒ, வ்வோ டாகுஞம்முதல்.

(இ-ள்.) ஞகரமெய் அ, ஆ, எ, ஒ ஆகிய நான்குயிரோடு மொழிக்கு முதலாகும்.

வாலாறு. ஞமலி-ஞாயிறு, ஞெகிழ்-ஞொள்கிற்று எனவரும்.

சூஙா. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஔவோடு
யகரமொழி முதலாகுமென்ப,

(இ-ள்.) அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஔ ஆகிய வாறுயிரோடும் யகர மெய்மொழிக்கு முதலாகும்.

வாலாறு. யவ்வனர்-யாகம், யுகம்-யூகம், யோகம்-யௌவனம்.

சூச. உ. ஊ, ஒ, ஓ வலவொடுவவ்வரும்.

(இ-ள்.) உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஆகிய நான்குயிருமல்லாத வெட்டுயி ரோடும், வகரமொழிக்கு முதலாகும்.

வால்லாறு. வசை-வாகை, விளை-வீமன், வெளி-வேதம், வை யகம்-வௌவால் எனவரும்.

சூரு. வேற்றுநிலே க, ச, த, ப, வல்லனமெய்பதி
ஞன்குமென்மஞர் நற்றமிழ்வல்லோர்.

(இ-ள்.) க, ச, த, ப க்க ளல்லனவாகிய பதினன்கு மெய்யும் தன்னினத்தோடும் பிறமெய்யோடுங் கூடுங்கூட்டம் வேற்றுநிலே மெய்ம்மயக்காகுமென்க.

சூசா. சங்கம்புணர்ச்சி சையோகமயக்கம்
புல்லல்கலத்தலும் பொருளொன்றேயாம்.

(இ-ள்.) சங்கமெனினும், புணர்ச்சியெனினும், சையோக மெனினும், மயக்கமெனினும், புல்லலெனினும், கலத்தலெனினும். இடைநிலேயென்னும் ஒருபொருட்கிளவி.

சா எ. ஙகாரமுன்னர்க் ககாரமயங்கும்.

(இ-ள்) ஙகரத்துக்கு முன்னர்க் ககரம்வந்து மயங்கும்.

வரலாறு. புங்கம், கொங்கம்.

சாஅ. வருஞ்சயஞகாரமுன் மருவியென்ப.

(இ-ள்.) ஞகரத்துக்கு முன்னர்ச் சகர யகரங்கள் வந்து மயங்குமென்க.

வரலாறு. கஞ்சன, உரிஞ்யாது.

சாகூ. க, ச, ப, ட காமுற் கலந்துமயங்கும்.

(இ-ள்.) டகரத்துக்கு முன்னர்க் க, ச, ப க்கள் வந்து மயங்கும்.

வரலாறு. வெட்கம், புட்சிறை, நுட்பம்.

எ௰. ணனமுன்னினங் க, ச, ஞ, ப, ம, ய வவ்வரும்.

(இ-ள்.) ண, ன க்களுக்கு முன்னர்க் க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வ இவ்வேழு மெய்யும் வந்து மயங்கும்.

வரலாறு. குண்டலம், தென்றிசை ; வெண்கலம், சோறு, ஞமலி, பல், மலர். மண்யாது, மண்வலிது. பொன்கலம், சாடி, ஞமலி, பல், மலை, யாது, வலிது.

எக. யகாமுந்தகாமு நகாமுன்னுரும்.

(இ-ள்.) நகரத்துக்கு முன்னர் யகரமுந் தகரமும் வந்துமயங்கும்.

வரலாறு. பொருந்யாது, சந்தம்.

எஉ. மம்முன் ப, ய, வ, மயங்குமென்ப,

(இ-ள்.) மகரத்துக்கு முன்னர் ப, ய, வ க்கள் வந்து மயங்கும்

வரலாறு. கம்பன், கலம்யாது, நிலம்வலிது.

எங. ய. ர, ழ, முன்னர் மொழிமுதன்மெய்வரும்.

(இ-ள்.) ய, ர, ழ க்களுக்குமுன்னர்க் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ங, ஞ க்களும் வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. வேய், வேர், வீழ், குறிது, சிறிது, நீறு, நீண்டது, பெரிது, மலிது, வலிது, வேய்ங்குழல், ஆர்ங்கோடு, பாழ்ங்கிணறு.

எச. ல, ள முனர்க் க, ச, ப, வ, ய வருமென்ப.

(இ-ள்.) ல, ள முனர்க் க, ச, ப, வ, ய க்கள் வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. வேல், வாள், கடிது, சிறிது, பெரிது, வலிது, யாது, வேல்கடிது, வாள்கடிது, சிறிது, பெரிது, எனப் புணர்த்தி நோக்குக.

எரு. வகாரமுன்னர் யகாரமயங்கும்.

(இ-ள்.) வகரத்துக்கு முன்னர் யகரம் வந்து மயங்கும்.

வாலாறு. தெவ்யாது எனவரும்.

எசா. க, ச, ப, றகாரம் முற்கலங்குமென்ப.

(இ-ள்.) றகரத்துக்கு முன்னர்க் க, ச, பக்கள் வந்து மயங்கும்

வாலாறு. கற்க, பெற்சிலை, கற்பு.

எஎ. ரகாரழகாரங் குற்றொற்றாகா.

(இ-ள்.) ர, ழ க்கள் குற்றெழுத்தைச் சாராவாம்.

வாலாறு. வேர்பெரிது, வீழ்சிறிது, வேய்செய்.

எஅ. ர, ழ, வல்லன வுடனிலையெனமொழிப.

(இ-ள்.) ர, ழ, க்களல்லாதனவாகிய பதினாறு மெய்யுந் தம்மொடு தாங்கூடுங் கூட்டமுடனிலை மெய்மயக்காகும்.

வாலாறு. அக்கம், அச்சம், அங்ஙனம், அஞ்ஞானம், அட்டை, அண்ணல், அத்தம், அந்நூல், அப்பம், அம்மை, அய்யம், அல்லி, அவ்வை, அள்ளல், அற்றம், அன்னை.

எகூ. உயிர்மெய்மயக்கிற் கோரளவின்றே.

(இ-ள்.) உயிர்மெய் மயங்கு மயக்கத்திற்கு வரையறையில்லையாம்.

அய. ல, ள, மெய்திரிந்த ன. ண, முன்மகார
நைந்நிரொற்றுஞ் செய்யுளுள்ளே.

(இ-ள்.) ல, ள க்கடிரிந்த ன ண க்களுக்கு முன்னின்ற மகரந் தன்மாத்திரையிற் குறுகி இரண்டொற்றுக மயங்கும்.

வரலாறு. போன்ம், மருண்ம்.

அக. தம்பெயர்மொழியின் முதலுமயக்கமு
மிம்முறைமாறியு மியலுமென்ப.

(இ-ள்.) தம்பெய ருரைக்குங்கான் மொழிக்குமுதலிலு மிடையிலுமிம்முறையை மாறியுநடக்கும்.

வரலாறு. ல, ள மெய்திரிந்த.

அஉ. ஈராறுயிரு மிறுதியாமெனவே.

(இ-ள்) பன்னிரண்டுயிரு மொழிக்கீருகும்.

வரலாறு. விள, பலா. கிளி, குரீ, கடு, மரூ, சே, தை, நொ, கோ, வெள.

அரு. அளபிற்குற்றுயி ரந்தமாகும்.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுட் குற்றுயிரைந்து மளபெடுப்புழியீருகும்.

வரலாறு. ஆ அ, ஈ இ, ஊ உ, ஏ எ, ஓ ஒ,

அச. எகரம்புள்ளியோ டிணைந்திருகா.

(இ-ள்.) எகரவுயிர் மெய்களோடு கூடியீருசாவாம்.

அரு. ஒகரநகரமெய் யோடிறுவாகும்.

(இ-ள்.) ஒகரவுயிர் நகரமெய்யோடீருகும்.

வரலாறு. நொ.

அசு. ஔகான்ககர வகரமோடன்ன.

(இ-ள்.) ஔகாரவுயிர் ககரவகரங்களோடீருகும்.

வரலாறு. கௌ, வௌ.

அஎ. உ, ஊ, நகரமோ டாருமெனமொழிப.

(இ-ள்.) உகர ஊகாரஉயிர் நகரமெய்யோடீருகாவாம்.

அஅ. எஞ்சியவெல்லா மிறுதியாகும்.

(இ-ள்.) இவையொழித்த வுயிர்கள் எல்லா மெய்களோடு மீறு
கும்.

அகூ. அந்தமா ஞ, ண, ந, ம, ன—ய, ர, ல, வ, ழ, ள, வே.

(இ-ள்.) ஞ, ண, ந, ம, ன—ய, ர, ல, வ, ழ, ள இப்பதினொரு
மெய்யுமீறாகும்.

வரலாறு. உரிஞ், மண், வெரிந், நிலம், பொன், வேய், வேர்,
வேல், தெவ், வீழ், வாள்.

அவற்றுள்,

கூ௦. ஞ, ந வொருமொழிக் குரித்தாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுள் ஞ, ந க்கொரு சொற்குரிய
வாம்.

உ-ம். உரிஞ், பொருந்.

கூக. வகரநான்மொழிக் குரியனவாகும்.

(இ-ள்.) வகரமெய் நான்குசொற் குரியவாம்.

வரலாறு. அவ், இவ், உவ், தெவ்.

கூஉ. எஞ்சியவுகரமு மிறுதியாகும்.

(இ-ள்.) குற்றியலுகரமு மீறாகும்.

வரலாறு. நாகு.

கூங. ஒற்றுமுன்னுயிர் பின்னுறுமுயிர்மெய்யே.

(இ-ள்.) உயிர்மெய், ஒற்றொலிமுன்னு முயிரொலி பின்னு
மாக வரும்.

கூச. மெய்யொடுமேவினும் வேறுபடாவுயிர்.

(இ-ள்.) உயிர் மெய்களோடு கூடினும் வேறுபடாவாம்.

வரலாறு. கோ, பூ, தீ. பா, கௌ.

கூரு. மெய்யினியக்க மகரமொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) மெய் பதினெட்டும் அகரவுயிரோடியலும்.

வரலாறு. க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன.

கூசா. இயல்பெழுமாந்த ரிமைநொடிமாத்திரை.

(இ-ள்) மக்கள் சுபாவமாக வெழுங்கண்ணிமைத்தலும், கைந் நொடித்தலு மாத்திரைக்களவாம்.

கூஎ. மட்டளவொடுமிதம் வரைமாத்திரையே.

(இ-ள்.) மட்டெனினும், அளவெனினும், மிதமெனினும், வரையெனினும், மாத்திரையென்னு மொருபொருட்கிளவி.

கூஅ. உன்னல்காலே யூன்றலரையே
முறுக்கன்முக்கால் விடுத்தலொன்றே.

(இ-ள்.) உன்னல் கான்மாத்திரை, ஊன்றல் அரைமாத்திரை, முறுக்கல் முக்கால்மாத்திரை, விடுத்த லொருமாத்திரையாம்.

கூகூ. ஒன்றேகுறிநெடி லிரண்டளபாகும்.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்துக் கொருமாத்திரை, நெட்டெழுத்துக் கிரண்டுமாத்திரையாம்.

உ-ம். அ, ஆ.

ரா. ஐ,ஔ க்குறுக்கமொற் றளபெடையொன்றே.

(இ-ள்.) ஐகாரக் குறுக்கத்துக்கும், ஔகாரக் குறுக்கத்துக் கும், ஒற்றளபெடைக்கும் தனித்தனி ஒரு மாத்திரையாம்.

வரலாறு. ஐப்பசி, ஔவை, சங்ங்கு.

ராக. அஃகிய இ, உ, வாய்த மெய்யரையே.

(இ-ள்.) குற்றியலிகரத்துக்கும், குற்றியலுகரத்துக்கும், ஆய்தத்துக்கும், மெய்க்கும், தனித்தனி யரைமாத்திரையாம்.

வரலாறு. நாகியாது, நாகு, ஃ, க்.

௩௨. அஃகியமகரமு மாய்தமுங்காலே.

(இ-ள்.) மகரக்குறுக்கத்துக்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்துக்கும் தனித்தனி மாத்திரை காலாம்.

வரலாறு-. போன்ம், கஃறீது.

௩௩. ஒரெழுத்தொருமூன் றெலிப்பதின்றே.

(இ-ள்.) ஒரெழுத்து மூன்று மாத்திரை யாகாவாம்.

௩௪. அளபெடைமூன்றன்மே லாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) உயிரளபெடை மூன்றுமாத்திரை யேயன்றி நான்கு மாத்திரையுமாகும்.

வரலாறு. ஓ ஒதல், பதா அ அதை.

௩௫. விற்கைபுலம்பிசை விளியினுமிகுமே.

(இ-ள்.) விலைகூறலினும், புலம்பலினும், இசையினும், விளியினு மளவைக் கடந்திசைக்கும்.

௩௬.இகரமும்யகரமு மிறுதியில்விரவும்.

(இ-ள்.) இகரவுயிரும், யகரமெய்யு மிறுதியில் விரவிவரும்.

வரலாறு. பேஇ-பேய், நாஇ-நாய்.

௩௭. அகரமுமிகரமு மைகாரமாகும்.

(இ-ள்.) அகரமு மிகரமும் புணர்ந்தைகாரமாக வொலிக்கும்.

வரலாறு. அ+இ=ஐ.

௩௮. அகரமுமுகரமு மௌகாரமாகும்.

(இ-ள்.) அகரமுமுகரமும் புணர்ந் தௌ காரமாகவொலிக்கும்.

வரலாறு. அ+உ=ஔ.

௱கூ. நெட்டெழுத்தெல்லாங் காரமொடுநிலையும்.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்துக்களெல்லாங் காரச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. ஆகாரம், பிறவுமன்ன.

அவற்றுள்.

௱ய. ஐ, ஔக்கானு மடையவும்பெறுமே.

(இ-ள்.) முற்கூறியவற்றுள், ஐயும் ஔவும் கான்சாரியையும் பெறும்.

வரலாறு. ஐகான், ஔகான்.

௱யக. காரங்கான்கரம் பெறுமிருமைக்குறில்.

(இ-ள்.) உயிர்க்குறிலும், உயிர்மெய்க்குறிலும் காரம், கான், கரமும் பெறும்.

வரலாறு. அகரம்- அகாரம் அஃகான். மகரம் - மகாரம், மஃகான்.

௱யஉ. ச, ஞ, ய, முன் அ, ஐ, யாகுமுதலிடை.

(இ-ள்.) ச, ஞ, யக்களுக்கு முன்னின்ற அகர முதலினு நடுவினும் ஐகாரமாகத்திரியும்.

வரலாறு. பசல்-பைசல், முரஞ்சு, முரைஞ்சு, பயல் - பையல்: அரயர், அரையர்.

௱யங. ஐகான்யவ்வழி நவ்வொடுசில்வழி
ஞஃகானுறழு மென்மனார்புலவர்.

(இ-ள்.) தனியைகாரத்துக்கு முன்னும் யகரமெய்க்குமுன்னும் வருகிற நகரம் ஞகரமாகுஞ் சிலவிடங்களில்.

வரலாறு. ஐநூறு-ஐஞ்ஞூறு, செய்நின்று-செய்ஞ்ஞின்று.

௱யச. அஃறிணைப்பெயர்ச்சொ லிறுதிமகாரம்
னகரமாமொரோவழி நாடுங்காலே.

(இ-ள்.) மகரமெய்யிறுதியாகிய வஃறிணைப் பெயர்ச்சொற்களிற் சில மகரம் னகரமாகத்திரியும்.

வரலாறு. அகம்-அகன், முகம்-முகன்.

உ-வது. மொழியியல்.

சொன்னவெழுத்தினாற் சொல்வதேசொல்லாம்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த வெழுத்துக்களாலியம்புவதே மொழியாகுமென்க.

க. உயிர்நெடிலேழு மோரெழுத் தொருமொழி.

(இ-ள்.) நெட்டெழுத்தேழு மோரெழுத் தொருமொழியாம்.

வரலாறு. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, ஆ-பசு, ஈ-தேன்வண்டு, ஊ-இறைச்சி, ஏ-அம்பு, ஐ-அழகு, ஓ-மதகுநீர் தாங்குபலகை, ஔ-கடித்தல்.

உ. குற்றெழுத்தைந்துங் கொளாமொழியென்ப.

(இ-ள்.) அ, இ, உ, எ, ஒ ஆகிய குற்றுயிரைந்து மொழியாகாவாம்.

ங. உயிர்போற் க, ச, த, ந, ப, ம, வ வென்மொழி யாகுமென்மனா ரறிந்திசினோரே.

(இ-ள்.) நெட்டுயிரோ ரெழுத்தொரு மொழியானதுபோலக் க, ச, த, ந, ப, ம, வ வேழு மெய்களினெடிலு மோரெழுத்தொரு மொழியாகுமென்க.

வரலாறு. கா, கூ, கை, கோ—சீ, சே, சை, சோ-தா, தீ, தூ, தே, தை-நா, நீ, நை, நோ-பா, பூ, பே, பை, போ-மா, மீ, மே, மை, மோ-வா, வீ, வை, வௌ.

ச. மொழிபெயர்வினையென மொழியப்படுமே.

(இ-ள்.) மொழிபெயரெனவும், வினையெனவும் இருவகையாம்.

ரு. பொருளிடங்காலஞ் சினைகுணந்தொழிலொடு
வருவதுபெயரென வழுத்தப்படுமே.

(இ-ள்.) பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகிய வறுவகையான் வருவது பெயராகுமென்க.

வாலாறு. பொன்னன், பொருளால் வருபெயர். அகத்தன், இடத்தால் வருபெயர். பவேனிலான், காலத்தால் வருபெயர். மூக்கன், சினையால் வருபெயர். கரியன், குணத்தால் வருபெயர். ஓதுவான், தொழிலால் வருபெயர்.

சு. வினைபலநிகழினும் வினையெனப்படுமே.

(இ-ள்.) பலவாக வினைகணடப்பினும் வினையாகுமென்க.

வாலாறு. நட, வா, மடி, சீ, விடு கூ, வே, வை, நொ, போ வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு.

எ. பெயரிருதிணையைம்பான் மூவிடம்பெறும்.

(இ-ள்.) பெயர், உயர்திணை அஃறிணையாகிய விருதிணையும், ஆண்பால் பெண்பால் பலர்பால் ஒன்றன்பால் பலவின்பாலாகிய வைம்பாலையும், தன்மை முன்னிலை படர்க்கையாகிய மூவிடனையும் பெறும்.

வாலாறு. அவன், அவள், அவர் உயர்திணை. அது, அவை, அஃறிணை. நான், தன்மை, நீ முன்னிலை. அவன்படர்க்கை.

மொழியே,

அ. தனியிணைதுணைபொது தணங்கணங்கலப்புறு
மொழியோரேழென மொழிநருமுளரே.

(இ-ள்.) தனிமொழி, இணைமொழி, துணைமொழி, பொதுமொழி, தணமொழி, கணமொழி, கலப்புறுமொழி யேழென்றுரைப்பவரும் சிலருளரா மெனவறிக.

வாலாறு. நிலம், நீர் இவை பிரிக்கப்படாத தனிமொழி தேரன், ஊரன் இவை பிரிக்கப்படு மிணைமொழி. மூவர்வந்தார், அரசர்கூடினார் இவை தொடர்ந்துவந்த துணைமொழி. நங்கை, வேங்கை இவை இருபொருள்கொண்ட பொதுமொழி. முனிவர்கள், தேவர்கள் இவை பன்மையைக்ககாட்டுங் கணமொழி. இந்திரன், சந்திரன் இவை யொருமையைக்காட்டுந் தனமொழி. ஆண், பெண் இவை இருதிணையினுங் கலந்துபொதுவாகவந்த கலப்புறுமொழி.

மொழியே,

௯. ஓரெழுத்தாதியொன் பானெழுத்தந்தமாம்,

(இ-ள்.) மொழி, ஓரெழுந்துமுதலாக வொன்பதெழுத்திறுதியாகத் தொடர்ந்துவருமென்க.

வாலாறு. கா, அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், அம்பலவன், அரங்கத்தான், உத்திராடத்தான் - உத்திரட்டாதியான்.

௰. இடையினான்கு மீற்றிலிரண்டு
மல்லாவுயிர்பொது வாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) ஆரியவுயிர் பதினாறனுள் நடுவிலிருக்கு நான்குயிருங் கடையிலிருக்கு மிரண்டுயிருமல்லாத பத்துயிருமாரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாமென்க.

அவற்றுள்,

௰க. ஏழாமுயிரிய்யு மிருவுமாகும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவற்று ளேழாமுயிராகிய ரு-இகரமாகவரினும், இருவாகவரினுந் திரியும்.

வாலாறு. இடபம், இருடி எனவரும்.

௰உ. ஐந்துவருக்கத் தாதியுமந்தமும்.
யாலவளக்களும் பொதுவெழுத்தாகும்.

(இ-ள்.) ஆரியமெய் முப்பத்தேழனுள், ககரமுதலைந்து வருக்கங்களின் முதலிலிருக்கின்ற க, ச, ட, த, ப, க்களுக்கடையிலிருக்கின்ற ங, ஞ, ண, ந, ம க்களும், ய, ர, ல, வ, ள க்களுமிருமைக்கும் பொதுவெழுத்தாகும்,

௰௩. ஏனையவெழுத்துக ளெல்லாந்திரியும்.

(இ-ள்.) இவையொழிய மற்றைய வெழுத்துக்களெல்லாந் திரிந்துவந்து வடமொழியாகும்.

அவற்றுள்,

௰௪. எட்டாமெய்யே யகாரமாகும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப் போந்தவற்று ளெட்டாவதுமெய்யாகிய ஜயகரமாகத்திரியும்.

வாலாறு. பங்கயம்.

௰௫. ஆறைந்தாமெய் சயவாகும்மே.

(இ-ள்.) முப்பதாமெய்யாகிய ஸ முதலிற் சகரமு நடுவில் யகரமுமாகத்திரியும்.

வாலாறு. சாலை, மயானம்.

௰௬. ஒருமுப்பானொன் றுடல்சடவாகும்.

(இ-ள்.) முப்பத்தொன்றுமெய்யாகிய ஷமுதலிற் சகரமும், நடுவில் டகரமுமாகத்திரியும்.

வாலாறு, சட்டி, இடபம்.

௰௭. ஆறைந்திரண்டுட லாகுஞ்சதவே.

(இ-ள்.) முப்பத்திரண்டாமெய்யாகிய ஸமுதலிற் சகரமும், நடுவில் தகரமுமாகத்திரியும்

வாலாறு. சித்தி, வாதனை.

௰௮. ஆகுமுப்பான்மூன் றுக்கையகவே.

(இ-ள்.) முப்பத்து மூன்றுமெய்யாகிய ஹமுதலில் அகரமும், நடுவிற் ககரமுமாகத்திரியும்.

வாலாறு. அரன், மோகம்.

௰௬. ஐந்துதலையிட்ட வாறைந்திருகவ்வே.

(இ-ள்.) முப்பத்தைந்தா மெய்யாகிய க்ஷ இரண்டு ககரமாகத் திரியும்.

வாலாறு. அக்கரம்.

உ௰. ஆகாரவிறுபெய ரைகாரமாகும்.

(இ-ள்.) ஆகாரவிறுதிப்பெயர்களைகாரமாகத்திரியும்.

வாலாறு. மாலை.

உக. ஈகாரவிறுபெய ரிகரமாமென்ப.

(இ-ள்.) ஈகார விறுதிப்பெயர்க ளிகரமாகத்திரியும்.

வாலாறு. புரி.

உஉ. ரவ்விற்கம்முத லாமுக்குறிலு
மொழிமுதலாகி முன்வரப்பெறுமே.

(இ-ள்.) ரகரமெய்க்கு அ, இ, உ ஆகிய மூன்றுகுற்றெழுத்துங் களிலொன்று மொழிக்குமுதலாகி முன்னர்ப்போதரும்.

வாலாறு. அரங்கம், இராமன், உரோமம்.

உ௩. இ, உ, லகரமுன் னெதிர்தருமென்ப.

(இ-ள்.) லகரமெய்க்கு இ, உ ஆகிய விரண்டு குற்றெழுத்துக் களிலொன்று மொழிக்கு முதலாகி முன்னர்ப்போதரும்.

வாலாறு. இலாபம், உலோபம்.

உச. யகரக்கிகாமு மாகிமுன்வருமே.

(இ-ள்.) யகரமெய்க்கு இகரம் மொழிக்கு முதலாகி முன்னர்ப் போதரும்.

வாலாறு. இயக்கன்.

உரு. இணைந்தியல்காலை யரலக்கிகரமு
மவ்வக்குகரமு நகரக்ககரமு
மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வுமாம்பிற.

(இ-ள்.) ஆரியமொழியு ளிரண்டெழுத் திணைந்தோரெழுத்தைப்போல நடக்குங்காலைப் பின்னின்ற, ய, ர, ல க்களுக்கு இகரமும், மவக்களுக்கு உகாமும், நகரத்திற்கு அகரமும், மேலேவரும். ரகரத்திற்கு உகரமும் வரும்.

வரலாறு. வாக்கியம், வக்கிரம், சுக்கிலம், பதுமம், பக்குவம்; அரதநம்; அருத்தம்.

உசா. சங்கதம்பாகதஞ் சநுக்கிரகம்மவப்
பிரஞ்சனநான்கெனப் பேசுங்கிளவி.

(இ-ள்.) சொல், சங்கதமெனவும், பாகதமெனவும், சநுக்கிரகமெனவும், அவப்பிரஞ்சனமெனவும் நான்குவகைப்படும்.

உஎ. சங்கதஞ்சநுக்கிரகந் தருநிலத்தவருரை.

(இ-ள்.) சங்கதமுஞ் சநுக்கிரகமுந் தேவர்மொழியாகும்.

உஅ. அவப்பிரஞ்சனமசே தனர்மொழியாகும்.

(இ-ள்.) அவப்பிரஞ்சன மிழிசனர் மொழியாகும்.

உகூ. எல்லாநாட்டினு மியல்வதுபாகதம்.

(இ-ள்.) நாடுகளெல்லாம் வழங்குவது பாகதமாம்.

௩0. தற்பவந்தேசிகந் தற்சமமெனப்படும்.

(இ-ள்.) பாகதம், தற்பவமெனவும், தேசிகமெனவும், தற்சமமெனவும் மூன்றுவகைப்படுமெனவறிக.

௩க. ஆரியச்சிறப்பெழுந் தாற்பொதுச்சிறப்பா
லானவீரெழுத்தா லமைவதுதற்பவம்.

(இ-ள்.) ஆரியச் சிறப்பெழுத்தாலும் பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய விரண்டெழுத்தானுந் தமிழிற் சிதைந்துவருவது தற்பவமாமெனவறிக.

வரலாறு. (சுகி. போகி, சிறப்பு,) (அரன், அரி, பொது.)

௩௨. தேசிகமென்பது திசைச்சொல்லாகும்.

(இ-ள்.) தேசிகமென்பது திசைச்சொல்லாம்.

வரலாறு. தாய், தள்ளை, தந்தை, அச்சன், பிறவுமன்ன.

௩௩. ஆரியந்தமிழ்பொது வாமொழிதற்சமம்.

(இ-ள்.) ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலாகிய மொழி தற்சமமாமென்க.

வரலாறு. அமலம், கமலம், காரணம், பிறவுமன்ன.

௩௪. சந்திதீர்க்கங் குணமேவிருத்தி
யெனமூவகைப்படு மென்மனார்புலவர்,

(இ-ள்.) சந்தி, தீர்க்கசந்தியெனவும், குணசந்தியெனவும், விருத்திசந்தியெனவும் மூவகைப்படுமென்க.

௩௫. அ, ஆ, விறுதிமுன் அ, ஆ, வரினே
யிருமையுங்கெடவா வேற்குமென்ப.

(இ-ள்.) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், அகர ஆகாரங்களை முதலாகிய சொல்வரி னிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஆகாரமாகும்.

வரலாறு. பத+அம்புயம்=பதாம்புயம். சேனா+அதிபதி=சேனாதிபதி எனவரும்.

௩௬. இ, ஈ, யிறுதிமுன் இ, ஈ, வரினே
யிருமையுங்கெடவீ யேற்குமென்ப.

(இ-ள்.) இகர ஈகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன் இகர ஈகாரங்கள் முதலாகிய சொல்வரி னிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஈகாரமாகும்.

வரலாறு. மகி+இந்திரன்,=மகீந்திரன். கரி+இந்திரன்=கரீந்திரன் எனவரும்,

௩௭. உ, ஊ, விறுதிமுன் உ, ஊ, வரினே
யிருமையுங்கெடவூ வேற்குமென்ப

(இ-ள்.) உகர ஊகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், உகர ஊகாரங்களை முதலாகிய சொல்வரி னிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஊகாரம் வரும்.

வாலாறு. குரு+உபதேசம்=குரூபதேசம். சுயம்பூ+உபதேசம்=சுயம்பூபதேசம் எனவரும்.

௩அ. அ, ஆ, விறுதிமுன் இ, ஈ, வரினே
யிருமையுங்கெடவே யேற்குமென்ப

(இ-ள்.) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், இகர ஈகாரங்களை முதலாகிய சொல்வரி னிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஏகாரம் வரும்.

வாலாறு. நர+இந்திரன்=நரேந்திரன். உமா+ஈசன்=உமேசன்எனவரும்.

௩கூ. அ, ஆ, விறுதிமுன் உ, ஊ, வரினே
யிருமையுங்கெடவோ வெய்துமென்ப.

(இ-ள்) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், உகர ஊகாரங்களை முதலிலேயுடைய சொல்வரி னிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஓகாரம் வரும்.

வாலாறு. தாம+உதரன்=தாமோதரன். கங்கா+உற்பத்தி,=கங்கோற்பத்தி எனவரும்.

சம். அ, ஆ, விறுதிமுன் எ, ஐ, வரினே
யிருமையுங்கெடவை யெய்துமென்ப.

(இ-ள்.) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், எகர ஐகாரங்களை முதலிலேயுடைய சொல்வரி னிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஐகாரம் வரும்.

வாலாறு. சிவ+ஐக்கியம்,=சிவைக்கியம். மகா+ஐச்சுவரியம்,=மகைச்சுவரியம் எனவரும்.

சக. அ, ஆ, விறுதிமுன் ஒ, ஔ, வரினே
யிருமையுங்கெடவௌ வெய்துமென்ப.

(இ-ள்.) அகர ஆகாரங்களை இறுதியாகிய மொழிக்குமுன், ஓகார ஔகாரங்களை முதலிலேயுடைய சொல்வரி னிலைமொழியிறுதியும் வருமொழி முதலுங்கெட்டு ஔகாரம்வரும்.

வரலாறு. கலச+ஓதனம்,=கலசௌதனம். மந்திர+ஔடதம்=மந்திரௌடதம் எனவரும்.

௪௨. இ, எ, முதற்கை யாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) மொழிமுதல் இகர எகாரங்கள் ஐகாரமாகும்.

வரலாறு. கிரியிலுள்ளன=கைரிகம்; வேரம்=வைரம்.

௪௩. முதலில் உ, ஊ, ஒ, ஔவாகும்மே.

(இ-ள்.) மொழிமுதல், உகர ஊகார, ஒகாரங்கள் ஔகாரமாகும்.

வரலாறு. குருகுலத்தார்=கௌரவர்; சூரன்மகள்,=சௌரி; சோமன்மகன்=சௌமியன்.

௪௪. அகரமுதன்மொழி ஆகாரமாகும்.

(இ-ள்.) முதன்மொழி அகரம் ஆகாரமாகும்.

வரலாறு. சனகன்மகள்=சானகி எனவரும்.

இயல் உ-க்குச் சூத்திரம் ௧௩௪.

௩-வது. புணரியல்.

நிலைவருமொழியொடு நேர்வதுபுணர்ப்பே.

(இ-ள்.) நிலைமொழி வருமொழியோடொன்றுபட்டுப் புணருவது புணர்ச்சியாகுமெனவறிக.

வரலாறு. விளகுறிது, ஒளிமணி, கலைமதி, சிவகாமி, பாலாழி, மதகளிறு, புதுமதி எனவரும் பிறவுமன்ன.

அதுதான்,

௧. இயல்புவிகார மெனவிருபாலன.

(இ-ள்.) அப்புணர்ச்சி இயல்புப்புணர்ச்சி யெனவும், விகாரப்புணர்ச்சியெனவு மிருபகுதியவாகுமென்க.

௨. விகாரமனைத்து மேவலதியல்பே.

(இ-ள்.) மேல்வரும் விகாரவகையெல்லாமடையாத தியல்புப் புணர்ச்சியாகும.

வரலாறு. கால் + ஆழி = காலாழி.

௩. ஆக்கந்திரிபழி வாகும்விகாரம்.

(இ-ள்.) விகாரம் தோன்றலும், திரிதலும், கெடுதலுமாம்.

வரலாறு. அவரைக்காய, பஃறலே, மரவேர்.

௪. மருவின்றொகுதிய மயங்கியன்மொழியு
முரியவையுளவே புணர்நிலைச்சுட்டே.

(இ-ள்.) மருவிய சொற்களும், மயங்குதலியன்ற சொற்களும், புணருநிலைமைக் கணுரியனவுளவாமென்க.

வரலாறு. முன்றில், மீகண், மரூஉ, தெய்வமால்வரை.

௫. அல்வழிவேற்றுமை யாமிருபாலன.

(இ-ள்.) புணர்ச்சி-அல்வழிப்புணர்ச்சி, வேற்றுமைப் புணர்ச்சி யென இருபகுதியவாமென்க.

அவற்றுள்,

௬. அல்வழிவினைத்தொகை யன்மொழியுவமை
யும்மைகுணமெழு வாய்விளியிடையுரி
யடுக்கிரெச்சமுற் றாறொடுமெட்டே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்றுள், அல்வழிப்புணர்ச்சி, வினைத்தொகையும், அன்மொழித்தொகையும், உவமைத் தொகையும், உம்மைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், எழுவாய்த் தொடரும், விளித்தொடரும், இடைத்தொடரும், உரித்தொடரும், அடுக்குத்தொடரும், பெயரெச்சத்தொடரும், வினையெச்சத்தொடரும், தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடரும், குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடருமெனப் பதினான்கு வகைப்படும்.

வரலாறு. அடுகளிறு, பொற்றொடி, கிளிமொழி, ஒன்றரை, ஆதிபகவன், சாத்தன்மகன், கொற்றாபோகேல், தருங்கொல், நனிபேதை, பாம்பு பாம்பு, வந்தசாத்தன், வந்துபோனான், நடந்தான்சாத்தன், குழையினன் கொற்றன் எனவரும்.

எ. ஐயொடுகுவ்வின் னதுகண்வேற்றுமை.

(இ-ள்.) வேற்றுமைப்புணர்ச்சி ஐயும், ஒடுவும், குவ்வும், இன்னும், அதுவும், கண்ணுமென அறுவகையாம்.

வரலாறு. மரம்வெட்டினான், மகன்றந்தைவந்தான், சாத்தன் மகன், மலைவீழருவி, தன்கை, குன்றக்குகை.

அ. ஏழுநான்கும்வொற் றிடைமிகுமென்ப.

(இ-ள்) ஏழாம்வேற்றுமையும், நான்காம்வேற்றுமையும், வல்லொற்றிடையின் மிக்குமுடியும்.

வரலாறு. மணி+கண்,=மணிக்கண். மணி+கு,=மணிக்கு.

கூ. ஆறனுருபி னகாமுனைகெடும்.

(இ-ள்.) ஆறும்வேற்றுமையுருபினகரமுனையழியும்.

வரலாறு. தம்+அது,=தமது.

ய. பெயர்க்குப்பின்வரும் வேற்றுமையுருபே.

(இ-ள்.) வேற்றுமையுருபுகள் பெயர்கட்குப்பின்வரும்.

வரலாறு. நம்பியை, நம்பியொடு, நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிக்கண் எனவரும்.

யக. உயர்திணை யஃறிணை யோரிருவகையன.

(இ-ள்.) திணை, உயர்திணையும், அஃறிணையுமென விருவகையனவாம்.

வரலாறு. உயர்திணை, உயர்குலம், அஃறிணை, இழிகுலம்.

அவற்றுள்,

யஉ. உயர்திணையென்மனார் மக்கட்சுட்டே
யஃறிணையென்மனாரவரலபிறவே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்றுண் மக்களுந்தேவரு நரகருமுயர்திணையாம். அவரல்லாத பிறவெல்லா மஃறிணையாம்.

அவைதாம்.

௱௩. சாரியைச்சொற்களைச் சார்ந்துநின்றியலும்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த விருதிணைகளுஞ் சாரியைச்சொற்களைச் சார்ந்தொழுகும்.

வாலாறு. ஆடூஉகை. ஆடூஉவின்கை. மகடூஉகை, மகடூஉவின்கை.

௱௪. அத்தம்மானக் கின்னன்னொன்னிக்
கற்றுத்தந்நம் நும்முமாம்பிற.

(இ-ள்.) அத்து, அம், மான், அக்கு, இன், அன், ஒன், இக்கு, அற்று, தம், நம், நும் ஆமெனவறிக.

அவற்றுள்,

௱௫. ஆமாகோவின் னடையவும்பெறுமே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய சாரிபைகளுள் ஆ, மா, கோ இவை இன் சாரிபை பெறுதலுமாம்

வாலாறு. ஆவை, ஆவினை. மாவை, மாவினை. கோவை, கோவினை.

௱௬. அற்றுறிற்சுட்டைகானழிதருமே.

(இ-ள்.) அற்றுச்சாரிபை யுறிற்சுட்டைகாரங்கெடும்.

வாலாறு. அவை, அவற்றை. இவற்றை, உவற்றை.

௱௭. னகரவிறுதிநாற் சாரியைனகரமும்
றகரமாகு நான்கனுருபிற்கு.

(இ-ள்.) னகரவிறுதியாகிய இன், ஒன், அன், ஆன் ஆகியநாற் சாரியையினகரமும் றகரமாகத்திரியும், நான்காம்வேற்றுமை யுருபிற்கெனவறிக.

வாலாறு. விளவிற்கு, கோஒற்கு, அதற்கு, ஒருபாற்கு.

௱௮. அத்துறினகரவீறழியுமென்ப.

(இ-ள்.) அத்துச்சாரிபை அகரம் அகரவீற்றுச்சொன் முன் இல்லையாகும்,

வரலாறு. மகத்தை எனவரும்.

௰௯. இக்குறினிகர விறுதியுமற்றே.

(இ-ள்.) இக்குச்சாரியை இகரம் இகரவீற்றுச்சொன் முன் னில்லையாம்.

வரலாறு. ஆடிக்குக்கொண்டான்.

௨௰. ஐகான்முன்னரு மவ்வியனிலையும்.

(இ-ள்.) இக்குச்சாரியை இகரம் ஐகாரவீற்றுச்சொன் முன்னு மில்லையாம்.

வரலாறு. சித்திரைக்குக்கொண்டான்.

௨௧. அக்கிறுமெடும்வலி யடையுங்காலே.

(இ-ள்.) வல்லெழுத்துவரிற் சடைநின்றஅக்குச்சாரியைகெடும்.

வரலாறு. குன்று + அக்கு, கூகை = குன்றக்கூகை.

௨௨. இன்னின்றைந்தாம் வேற்றுமையியலும்.

(இ-ள்.) ஐந்தாம்வேற்றுமை யின்சாரியையின்றி நடக்கும்.

வரலாறு. பலாவின்கோடு.

௨௩. இ, ஈ, ஐவழியவ்வு மேனை
யுயிர்வழிவவ்வுமே முன்னிவ்விருமைய
முயிர்வரினுடம்படு மெய்யென்றாகும்.

(இ-ள்.) இ, ஈ, ஐ முன் உயிர்வரின் யகரமும், மற்றைய வுயிர் முன் உயிர்வரின் வகரமும், ஏ முன் உயிர்வரின் யகரவகரமு முடம் படுமெய்யாகும்.

வரலாறு. கரியழகு, தீயழகு, பனையழகு, விளவழகு, பலா வழகு, கடுவழகு, கூவழகு, கோவழகு, சேவேறி, அ வனேயவன்.

௨௪. கோமாமுன்வரின் யகரமுங்குதிக்கும்,

(இ-ள்.) கோ, மா முன்னுயிர்வரின் வகரமேயன்றியகரமு மு டம்படுமெய்யாம்.

வாலாறு. கோயில், மாயிருஞாலம்.

உரு. இருவழியினுமுயி ரிறுதிமுன்னர்
ஞ, ந, ம, யவரினியல் பாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) அல்வழிவேற்றுமையினு முயிரீருகிய சொற்களுக்கு முன் ஞ, ந, ம, யக்கள்வரி னியல்பாகும்.

வாலாறு. விள, ஞான்றது, நீண்டதீ, மாண்டது, யாது, பிறவு மன்ன.

அவற்றுள்,

உசு. மெல்லெழுத்தியற்கை யுறழினும்வரையார்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்றுள் மெல்லெழுத் துறழ்ந்து முடியினு நீக்காது கொள்வார் புலவர்.

வாலாறு. கதிஞெரி-கதிஞ்ஞெரி. நொமாடா-நொம்மாடா.

உஎ. வலிவரின்முன்னிலை வினையுறழ்தலும்விதி.

(இ-ள்.) முன்னிலை வினைமுன் க, ச, த, பக்கள்வரி னியல்பு மிகலுமாம்.

வாலாறு. நடகொற்று-நடக்கொற்று.

உஅ. ண, ன முனர்வருஞய வொருவினைகொள்ளும்.

(இ-ள்.) ண, னக்களுக்கு முன்வரும் ஞ, ய் க்களொரு வினையைக்கொண்டு முடியும்.

வாலாறு. மண்யார்த்த கோட்டமழகளிறு=மண்யார்த்தகோட்டம். பொன்ஞார்த்ததார் புரவிபரிக்குமே=பொன்யார்த்தார் புரவி எனவரும்.

உகூ. அல்வழியிவ்விரு மையுமுதலாகெழுத்
தெல்லாமுன்வரி னியல்பாகும்மே.

(இ-ள்.) அல்வழிக்கண் ண, னக்களை யீருகிய சொற்களுக்கு முன், மொழிக்குமுதலாகிய வெழுத்துக்களையுடைய சொற்கள்வரி னியல்பாம்.

வரலாறு. பொன், மண், அரிது, குடம், ஞமலி, வலிது, பொன்னரிது, மண்ணரிது, பொன்குடம், மண்குடம்.

௩௰. வல்லெழுத்தல்வழி யியல்பாம்வேற்றுமை.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்தை முதலாகவுடைய சொற்களல்லாத வெழுத்துக்களையுடைய சொற்களுக்குமுன், ண, னக்களை இறுதியாகிய சொற்களியல்பாம்.

வரலாறு. மண், பொன், வலிது, நீட்சி, யாப்பு.

௩௧. ண, ள, ட ணவாம் ன, ல, றனவாந்தநவரின்.

(இ-ள்.) ண, ள க்களுக்குமுன் த, நக்கள்வரின் ட, ணக்களாம். ன, லக்களுக்குமுன்ச நக்கள்வரின் ற, னக்களாம்.

வரலாறு. மண்+தீது,=மண்டீது. தென்+நலம்,=தென்னலம். பொன்+தீது,=பொன்றீது. கல்+நலம்,=கன்னலம். வாள்+தீது,=வாடீது. வாள்+நன்மை,=வாணன்மை, வேல்+தீது,=வேறீது. வேல்+நன்மை,=வேனன்மை.

௩௨. ஔவிறு ஞ, ந, ம, வ விறுதியுமுகர முற்றுகாமுன்னிலை யுறழ்தலும்விதியாகும்.

(இ-ள்.) ஔவீறும் ஞ, ந, ம, வவீறும், முற்றுகர முன்னிலையாயி னுகரச்சாரியை பெற்றொருகா லியல்பு மொருகான் மிகலுமாம்.

வரலாறு. கௌவுகொற்று=கௌவுக்கொற்று; உரிஞுகொற்று=உரிஞுக்கொற்று; பொருநுகொற்று=பொருநுக்கொற்று; திருமுகொற்று=திருமுக்கொற்று; தெவ்வுகொற்று=தெவ்வுக்கொற்று; எனவரும்.

௩௩. இருவழியினுமுடனுயிரையுமிறுதியா முயர்திணைமுனமொலா முறுவியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அல்வழிவேற்றுமை யிரண்டிடத்து மெய்யையு முயிரையு மிறுதியாகிய வுயர்திணைப் பெயர்க்குமுன் வன்கண மென்கண மிடைக்கண முயிர்க்கணமாகிய நாற்கணமும் வரினியல்பாம்.

வரலாறு. நம்பிபெரியன், நம்பிநல்லன், நம்பிவலியன், நம்பியவன், அவன்சிறியன், அவனல்லன், அவன்வலியன், அவனரியன்.

அவற்றுள்,

௩௪. இ, ஐ யிறுதிமுன் வன்கண மிகுமே.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்தவற்றுள் இ, ஐ இறுதிமுன் வன் கணம்வரின் மிக்குமுடியும்.

வரலாறு. செட்டிக்கூத்தன், நங்கைப்பெண்

௩௫. இருமைக்கும்பொது வியல்பாதலுமுள.

(இ-ள்.) அஃறிணைக்கு முயர்திணைக்கும் பொதுவாகிய பொருத்திணை யியல்பாதலுமுள.

வரலாறு. சாத்தன்பெரியன், சாத்தனல்லன், சாத்தன்வலியன், சாத்தனரியன், சாத்திபெரியள், சாத்திநல்லள், சாத்திவலியள், சாத்தியரியள். எனவரும்.

௩௬. இனமாந்தொழிற்பெய ரெய்தின்வேற்றுமை வழியியல்பாதலு முறழ்தலுமாகும்.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண், மெய்யையுமுயிரையு மீறாகியமொழிக்குமுன், மூன்றாவதற்குரிய வினைமுதற்பொருளா னுளவாகிய தொழிற்சொற்கள்வரி னியல்பாதலுமுறழ்தலுமாம்.

வரலாறு. பேய்கோட்பட்டான்=பேய்க்கோட்பட்டான்.
புலிகடிக்கப்பட்டான்=புலிக்கடிக்கப்பட்டான்.

௩௭. வலிமிகும்வழிமெலி மிகுதலுமெலிமிகும் வழிவலிமிகுதலு மியல்பின்வழிமிகு தலுமுயிர்வழியுயிர் கெடுதலுஞ்சாரியை வரும்வழிசாரியை கெடுதலும்மெய்வே றுகிடத்தியற்கை யாதலும்பொதுப்பெயர்க் கவ்வியனிலையனு மையுருபியல்பே.

(இ-ள்.) வன்கணமிகும்வழி மென்கணமிகுதலும்; மென்கண மிகும்வழி வன்கணமிகுதலும்; இயல்பின்வழிமிகுதலும்; உயிர்வரும் வழி யுயிர்கெடுதலும், சாரியை வரும்வழி சாரியை கெடுதலும், மெய்வேறுகிடத்தியற்கையாதலும், பொதுப்பெயர்க்குருபு தொகாதே நிற்றலும் ஐயுருபினியல்பாம்.

வரலாறு. மரங்குறைத்தான், வலிவழிமெலிமிகல்; விளக்குறைத்தான், மெலிவழிவலிமிகல்; தாய்க்கொலை, இயல்பின்வழிமிகல்; தழூக்கொணர்ந்தான், உயிர்வரும்வழி உயிர்கெடல்; வண்டுகொணர்ந்தான், சாரியைவரும்வழி சாரியைகெடல்; புளிகுறைத்தான், மெய்வேறுகிடத்தியற்கையாதல்; கொற்றனைக்கொணர்ந்தான், உருபுதொகாது நிற்றல் எனவரும்.

௩௯. அல்வழி இ, ஐமுன ரியல்பாதலு
மிகுதலுமுறழ்தலும் வேண்டப்படுமே.

(இ-ள்.) அல்வழிக்கண் இ, ஐ, முன் க, ச, த, பக்கள்வரினியல்பாதலு மிகுதலும், ஒருகான்மிகுதலு மொருகான் மிகாமையுமாம்.

வரலாறு. பருத்திகுறிது, காரைகுறிது, மாசித்திங்கள், சித்திரைத்திங்கள், கிளிகுறிது,—கிளிக்குறிது, தினைகுறிது—தினைக்குறிது எனவரும்.

௪௰. இகரச்சுட்டு மைகானிறுதியு
மிகுதலுமுறழ்தலு முளவெனமொழிப.

(இ-ள்.) சுட்டுமுதலாகிய விகரமு மைகாரமு மிகுதலு முறழ்தலுமாம்.

வரலாறு. அதொளிக்கொண்டான், ஆண்டைக்கொண்டான். அவ்வழிகொண்டான - அவ்வழிக்கொண்டான். ஆங்கவைகொண்டான்-ஆங்கவைக்கொண்டான்.

௪௧. ஆறுநான்கு மிரட்டுதலிலவே.

(இ-ள்.) ஆறனுருபு நான்கனுருபு மிரட்டுதலிலவாமென்க.

வரலாறு. தமது-தமக்கு, நமது-நமக்கு.

௪௨. நும்மெனிறுதியு மந்நிலைதிரியாது.

(இ-ள்.) நும்மென்னு மகரவீறு மிரட்டுதலிலவாமென்க.

வரலாறு. நுமது-நுமக்கு எனவரும்.

௪௩. எண்ணிறையளவு மேயொடுசிவணும்.

(இ-ள்) எண்ணுப்பெயரு நிறைப்பெயரு மளவுப்பெயரு மேகாரச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. காலேகாணி, தொடியேகஃகு, கலனேதூணி எனவரும்.

௪௩. அரைவரினேயகன் றேடுமற்றே.

(இ-ள்.) அரையென்னுஞ் சொல்வரி னேகாரச்சாரியை பெறுவாம்.

வரலாறு. காலரை, களஞ்சரை, உழக்கரை.

௪௪. குறைவரின்வேற்றுமை கொளின்மிகுமென்ப.

(இ-ள்.) வேற்றுமைக்கண் குறையென்னுஞ் சொல்வரின் மிக்குமுடியும்.

வரலாறு. காணிக்குறை, தொடிக்குறை, உரிக்குறை.

௪ரு. குற்றியலுகரக் கின்னேசாரியை.

(இ-ள்.) குற்றியலுகரம் இன்சாரியைபெறுமென்க.

வரலாறு. நாகின்வளர்ச்சி, எஃகின்கால், வரகின்கதிர், கொக்கின்கால, குரங்கின்கண், தெள்கின்கால், ஒன்றின்குறை, களஞ்சின்குறை, ஆழாக்கின்குறை.

௪௬. கலமென்னளவே யத்தொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) கலமென்னு மளவுப்பெயர் அத்துச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. கலம்-குறை,=கலத்துக்குறை.

௪௭. பனையுங்காவு மின்னொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) பனையென்னு மரப்பெயரும், காவென்னும்பொழிற்பெயரு மின்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. பனையின்கோடு, காவின்சோலை எனவரும்.

௪௮. யாவரவர்மு னடுப்பினடுநிலை
வகரங்கெடுதலும் யாததுமுன்வரின்
வகரம்வருதலு மதனியல்பாகும்.

(இ-ள்.) அவரென்னு மொழிக்குமுன் யவரென்னுஞ்சொல்வரி னடுநின்ற வகரங்கெடுதலும், அதுவென்னு மொழிக்கு முன்யாதென் னுஞ் சொல்வரின் வகரவுயிர்மெய் தோன்றலு மதனியல்பாம்.

வரலாறு. அவர்யாவர், அவர்யார், அதுயாது, அதுயாவது.

ச'கூ. அ, ஆ, உ, ஊ, ஏ, ஔ விறுபெயர்
முன்வருமுருபிற் கின்னேசாரியை.

(இ-ள்.) அ, ஆ, உ, ஊ, ஏ, ஔ விறுவாகிய மொழிக்குமுன் வருகிற வேற்றுமையுருபுகட் கின்சாரியை வரும்.

வரலாறு. விளவினை, பலாவினை, கருவினை, தழூவினை, சேவினை, வௌவினை யெனவரும்.

ருய. அகரவிறுபெய ரற்றொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) பன்மைப்பொருளைக் கருதிய வகரவீற்றுச் சொற்கள் அற்றுச்சாரியை பெறுமென்க.

வரலாறு. பலவற்றை-பல்லவற்றை, சிலவற்றை-சில்லவற்றை.

ருக. யாகாரவினாவு மவற்றோரற்றே.

(இ-ள்.) வினாப்பெயரைத் தராநின்ற யாவு மற்றுச்சாரியை பெறுமென்க.

வரலாறு. யாவற்றை.

ருஉ. உவ்விறுசுட்டன் னொடுவருமென்ப.

(இ-ள்.) சுட்டு முதலாகிய உகரவீற்றுச்சொற்கள் அன்சாரியை பெறும்.

வரலாறு. அதனை, இதனை, உதனை.

ருங. நீயெனுமொருபெயர் நின்னெனத்திரியும்.

(இ-ள்.) நீயென்னு முன்னிலை யொருமைப்பெயர் நின்னெனத் திரியுமெனவறிக.

வரலாறு. நின்னை.

ருச. ஒகாரவிறுதிக் கொன்னேசாரியை.

(இ-ள்.) ஒகாரவிறுதிப்பெய ரொன்சாரியைபெறுமென்க.

வாலாறு. கோஒனை, கோஒனல், கோஒற்று.

௫௫. அ, ஆ விறுமர மத்தொடுசிவணு
மேழனுருபுவந் தியையுங்காலே.

(இ-ள்.) மரப்பெயரையுணர்த்தும் அ, ஆ வீற்றுமொழிகள் ஏழாம்வேற்றுமை வந்தியையுங்கால் அத்துச்சாரியைபெறும்.

வாலாறு. விளவத்துக்கண், பலாவத்துக்கண்.

௫௬. ஞநவிறுமொழியின் னொடுநடைபெறுமே.
(இ-ள்.) ஞநக்களை இறுதியாகிய மொழிகள் இன் சாரியை பெறுமென்க.

வாலாறு. உரிஞினை, பொருநினை.

௫௭. சுட்டுமுதல்வகர மற்றொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) அவ், இவ், உவ் என்னுஞ் சுட்டெழுத்தை முதலாக வுடைய வகரவீற்றுச்சொற்க ளற்றுச்சாரியை பெறும்.

வாலாறு. அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை, அவ் + அற்று + ஐ = அவற்றை எனவரும்.

௫௮. ஏனையவகரக் கின்னேசாரியை.

(இ-ள்.) இவையொழிந்த தெவ்வென்னுஞ்சொல்இன்சாரியை பெறும்.

வாலாறு. தெவ்வினை.

௫௯. மஃகான்புள்ளிமுன் னத்தேசாரியை.

(இ-ள்.) மகரமெய் இறுதியாகிய சொற்கள் அத்துச்சாரியை பெறுமென்க.

வாலாறு. மரத்தை.

௬௰. இன்னிடைவருதலு மதனியல்பாகும்.

(இ-ள்.) மகரவீற்றுச்சொற்க ளத்துச்சாரியையே யன்றி இன்சாரியையும் பெறும்.

வாலாறு. உருமினை.

௬௧. நும்மத்தின்னையு நோக்காதியலும்.

(இ-ள்.) நும்மென்னு மகரவீற்றுச்சொல் மேற்கூறிய அத்துச் சாரியையும் இன்சாரியையும் பெறாதியல்பாமென்க.

வரலாறு. நும்மை.

௬௨. தாமுநாமு நெடுமுதல்குறுகும்.

(இ-ள்.) தாம் நாம் என்னுந் தன்மைப்பன்மைப் பெயர், அத்தும் இன்னும் பெறாது நெடுமுதல் குறுகுமெனவறிக.

வரலாறு. தம்மை, நம்மை.

௬௩. யாமெம்மாகுமா ராயுங்காலே.

(இ-ள்.) யாமென்னும்பெயர் எம்மாகும் ஆராயுமிடத்து.

வரலாறு. எம்மை.

௬௪. அற்றெல்லாம்பெறு மாயிடையும்மை
யிறுதியொடுசிவணு மென்மனார்புலவர்.

(இ-ள்.) எல்லாமென்னும் பொதுப்பெயர் அற்றுச்சாரியை பெறும், சாரியையீற்றில் உம்மை நிலைபெறும்,

வரலாறு. எல்லாவற்றையும் எனவரும்.

௬௫. உயர்திணையாயி னம்மிடைதோன்றும்.

(இ.ள்.) எல்லாமென்னும் பொதுச்சொலுயர்திணையாயின், நம்முச்சாரியை பெற்றுக் கடையில் உம்மை நிலைபெறுமென வறிக.

வரலாறு. எல்லா நம்மையும்.

௬௬. எல்லாருமெல்லீரு மென்பவற்றும்மை
தள்ளிநிரலே தம்நும்சாரப்
புல்லுமுருபின் பின்னரும்மே.

(இ-ள்.) எல்லாருமென்னும் படர்க்கைப்பெயரும் எல்லீருமென்னு முன்னிலைப்பெயருமாகிய இரண்டுபெயர்களீற்றி னும்மையை நீக்கி, முறையே தம்மும் நும்மும் பொருந்தவுருபின் பின் உம்மைவரும்.

வாலாறு. எல்லார் தம்மையும், எல்லீர் நும்மையுமெனவரும்.

சுஎ. தான்முதல்குறுகும் யானெனாகும்.

(இ-ள்.) தானென்னுந் தன்மை யொருமைப்பெயர் நெடு முதல் குறுகும், யானென்னுந் தன்மையொருமைப்பெயர் என் னெனத்திரியும்.

வாலாறு. தன்னை, என்னை.

சுஅ. எல்லாவெண்களு மின்னொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) எண்ணுப்பெயரெல்லாம் இன்சாரியைபெறும்.

வாலாறு. ஒன்றினை, இரண்டினை, மூன்றினை, நான்கினை, பிறவுமன்ன.

சுகூ. ஒற்றிடைமிகூஉங் குற்றுகரமுமுளவே.

(இ-ள்.) இடையிலொற்றுமிக்குமுடியுங் குற்றியலுகரங்களும் உளவாம்.

வாலாறு. ஆட்டை, கயிற்றை.

எ௦. ஒன்றுமுதலெட்டீறுமெண்களை
யூர்ந்துவரும்பத்தானொடுசிவணிப்
பகரவொற்றொழியமேலெல்லாமோடும்.

(இ-ள்.) ஒன்றுமுத லெட்டீறாகிய வெண்களையூர்ந்துவரும் பத்தென்னு மெண் ஆனொடு சிவணிப் பகரமெய்யொன்று நிற்க மற்றைய வெழுத்துக்களெல்லாங் கெடும்.

வாலாறு. ஒன்று + பத்து + ஐ = ஒருபானை, இருபானை, முப்பானை, நாற்பானை, ஐம்பானை, அறுபானை பிறவுமன்ன.

எக. ஒன்பதுமானொடு மொத்துநடக்கும்.

(இ-ள்.) ஒன்பதென்னு மெண்ணுப்பெயரும் ஆனைப்பெறும்.

வாலாறு. ஒன்பது + ஐ = ஒன்பானை.

எஉ. ஆய்தச்சுட்டும் யாதுமன்பெறு
மாவயினுய்த மழியுஞ்சுட்டே.

(இ-ள்.) சுட்டுமுதலாகிய வாய்தவீறும், யாதெனவருங் குற்றிய லுகரவீறும் அன்சாரியைபெறும் ஆயிடைச்சுட்டாய்தங்கெடும்.

வரலாறு. அஃது + ஐ = அதனை; இதனை; உதனை; யாதனை.

எ௩. திசைப்பெயர்முன்வரு மேழனுருபிற்
கின்னென்சாரியை யின்றியுமியலும்.

(இ-ள்.) திசைப்பெயர்க்கு முன்வரு மேழாம்வேற்றுமை யுருபிற் கின்சாரியை யின்றியும் வரும்.

வரலாறு. வடக்கின்கண், வடக்குக்கண் எனவரும்.

எ௪. அகரச்சுட்டு மாங்கவு முவமையு
மெனவென்னெச்சமு மிருவழியினுமிகும்.

(இ-ள்) அல்வழிவேற்றுமையினும், அகரச்சுட்டும், ஆங்க என்னுமுரையசைக்கிளவியும், உவமையுருபும், எனவென்னும் வினையெச்சமும், க, ச, த, பக்கள்வரின் மிக்குமுடியும்.

வரலாறு. அக்கொற்றன், ஆங்கக்கொண்டான், புலிபோலக் கொண்டான், கொள்ளெனக்கொண்டான்.

எ௫. வினையெஞ்சுகிளவியு மிகுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) வினையெச்சமொழிகளு மிக்குமுடியும்.

வரலாறு. கூவப்போயினன்; செய்யப்போனன் எனவரும்.

எ௬. அகரச்சுட்டின்முன் ஞ, ந, மத்தோன்றிற்
றத்தமொற்றிடைமிகு மென்மனார்புலவர்.

(இ-ள்.) அகரச்சுட்டின்முன் ஞ, ந, மக்கள்வரின், தத்தமெய்க ளிடையின் மிக்குமுடியுமெனவறிக.

வரலாறு. அ + ஞாண் = அஞ்ஞாண்; அந்நூல்; அம்மணி என வரும்.

எஎ. வயவரின்வகரம் வருமெனமொழிப.

(இ-ள்.) அகரச்சுட்டின்முன், வ, யக்கள்வரின், வகரவொற் றிடையில் வரும்.

வரலாறு. அவ்வளை, அ + யாழ் = அவ்யாழ்.

எஅ. ஆவிவரினு மவ்வியனிலையும்.

(இ-ள்.) அகரச்சுட்டின்முன் உயிர்வரினும், வகரவொற்றிடை யில்வரும்.

வரலாறு. அ+அடை=அவ்வடை பிறவுமன்ன.

எகூ. யாப்பினுள் அ, ஆவாகுமென்ப.

(இ-ள்.) செய்யுளில் அகரம் ஆகாரமாகும்.

வரலாறு. அ+இடை=ஆயிடை எனவரும்.

அ௦. சாவவென்மொழியீற்றுயிர்மெய்சாதலும்விதி.

(இ-ள்.) சாவவென்னும் வினையெச்சச் சொல்லினதிறுதிமெய் கெடுதலுமாம்.

வரலாறு. சாவக்குத்தினன்=சாக்குத்தினன்.

அக. வியங்கோளண்மை விளியுமுவமையுஞ்
செய்தசெய்யியவெனுமீரெச்சமு
மம்மவும்பலவுமிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) வியங்கோளும், அண்மைவிளியும், உவமையும், செய்த வென்னும் பெயரெச்சமும், செய்யியவென்னும் வினையெச்சமும், அம்மவென்னு முரையசைக்கிளவியும், பலவும் மிகாதியல்பாம்.

வரலாறு. வாழியகொற்றா, ஐயபோகேல், பாலபோலசொல், செய்தசாத்தன், செய்யியபோனான், அம்மகொற்றா, பலகுதிரை.

அஉ. அம்மவிறுதி நீட்டமும்வரையார்.

(இ-ள்.) அம்மவென்னு முரையசைக்கிளவியிறுதி நீட்டமும் வரையாது கொள்வார்.

வரலாறு. அம்மா கொற்றா.

அ௩. வாழியவிறுதி கெடுதலுமுரித்தே.

(இ-ள்.) வாழியவென்னும்வியங்கோளிறு கெடுதலுமாம்.

வரலாறு. வாழியகொற்றா, வாழிகொற்றாஎனவரும்.

அச. பலசிலவெனுமிவை தம்முன்றும்வரி
னியல்புமிகலு . மகரமேக
லகரம்றகர மாகலும்பிறவரி
னகரம்விகற்ப மாகலுமுளபிற.

(இ-ள்.) பலசிலவென்னும் பலவின்பெயர் தமக்குமுன்னர்த் தாம்வரின் இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரங்கெட லகரமெய் றகரமெய்யாதலும், பிறசொற்கள்வரின் அகரம் விகற்பமாதலுமுள வாம்.

வரலாறு. பலபல-பலப்பல, சிலசில-சிலச்சில, பற்பல-சிற்சில, பலமணி-பன்மணி, சிலமணி-சின்மணி.

அரு. அவைதாம்பாவினு ணீட்டமும்வரையார்.

(இ-ள்.) அப்பலவுஞ் சிலவுஞ் செய்யுளினீட்டமு நீக்காது கொள்வார் புலவர்.

வரலாறு. பலாம், சிலாம்.

அசூ. வலிவரின்மரப்பெயர் மெலிமிகுமென்ப.

(இ-ள்.) மரப்பெயருக்குமுன்னர்க் க, ச, த, ப, க்கள்வரின் தமக்கினமாகிய மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

வரலாறு. விளங்கோடு.

அஎ. இன்சாரியைமக வேற்குமென்ப.

(இ-ள்.) மகவென்னுஞ்சொல் இன்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. மகவின்கை.

அஅ. எச்சவும்மை யிருபெயர்த்தொகைச்சொற்
ககரச்சாரியை யுரித்தாகும்மே.

(இ-ள்.) உம்மை தொக்குநின்ற விருபெயர்த் தொகைச்சொற்கு அகரச்சாரியையுரித்தாகும.

வரலாறு. இரா அப் பகல்.

அசூ. ஆவுமாவு மழைப்பும்வினவு
மியாவும்பலவு மிகாதியல்பாகும்.

(இ-ள்.) ஆவென்னும் பசுப்பெயரும், மாவென்னும் பலபொருளொருசொல்லும், விளிப்பெயரும், வினாப்பெயரும், மியாவென்னு முன்னிலையுரை யசைக்கிளவியும், பலவையுணர்த்தும் பலவுமிகாதியல்பாகும்.

வாலாறு. ஆகுறிது, மாகுறிது, ஊரா கொள், கேண்மியா கொற்று, உன்ணா குதிரைகள் எனவரும்.

௯௰. ஓரெழுத்துமொழியுங் குறிற்கீழாவு.
மகரச்சாரியை பெறுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) ஓரெழுத்தொருமொழியும், ஒற்றெழுத்தின் முன்னின்ற ஆவும் அகரச்சாரியைபெறும்.

வாலாறு. கா அக்கோடு, பலா அக்கோடு எனவரும்.

௯௧. குறியதன்கீழாக் குறுகலுமதனோ
டுகரமேற்றலு மியல்புமாந்தூக்கின்.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்துக்கு முன்னின்ற ஆ, அ ஆதலும், அவ்வகரத்தோடு உகரம்பெறுதலு மியல்பாதலுஞ் செய்யுட்கணும்.

வாலாறு. நிலா, நில, நிலவு எனவரும்.

௯௨. நிலாப்பெயரின்னொடு நிலவுதல்வரையார்.

(இ-ள்.) நிலாவென்னும்பெயர் இன்சாரியைபெறுமென்க,

வாலாறு. நிலாவின்காந்தி எனவரும்.

௯௩. இராப்பெயருக்கிலவா மெனமொழிப.

(இ-ள்.) இராவென்னும் பெயர்ச்சொல் இன்சாரியைபெறுவரமென்க.

வாலாறு. இராக்கொண்டான்.

௯௪. யாவும்பிடாவுந் தளாவுமெலிமிகும்.

(இ-ள்.) மரப்பெயராகிய யாவும், பிடாவும், தளாவும் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியுமெனவறிக.

வாலாறு. யா அங்கோடு, பிடா அங்கோடு, தளா அங்கோடு,

௩௫. வல்லெழுத்துமிகினு மானமில்லை.

(இ-ள்.) மேற்கூறிப்போந்த மரப்பெயர்கள் வல்லெழுத்து மிக்குமுடியினும் குற்றமில்லையாமென்க.

வரலாறு. யா அக்கோடு, பிடா அக்கோடு, தளா அக்கோடு.

௩௬. ஆமாவனகரமெய் யடையப்பெறுமே.

(இ-ள்.) ஆவென்னும்பெயரும், மாவென்னும்பெயரும், னகரச்சாரியைபெறும்.

வரலாறு. ஆன் கோடு, மான் கோடு.

௩௭. ஆனொற்றகரமொடு நிலையிடனுடைய.

(இ-ள்.) ஆமுன்னின்ற னகரமெய், அகரச்சாரியையோடு நிலைபெறுமிடனுடையனவாம்.

வரலாறு. ஆனநெய்தெளித்து.

௩௮. ஆமுன்பகரவீ யனைத்தும்வரக்குறுகும்.

(இ-ள்.) ஆவென்னும்மொழிக்கு முன்னின்ற ஈகார பகரம், நாற்கணமும்வரின் ஈ, இய்யாம.

வரலாறு. ஆப்பீகுறிது=ஆப்பிகுறிது; ஆப்பிநன்மை, ஆப்பி வலிது, ஆப்பியரிது.

௩௯. இனியணியிகரச்சுட்டு மொற்றிடைமிகும்.

(இ-ள்.) இனியென்னும் பெயரும், அணியென்னும் பெயரும், இகரச்சுட்டுப்பெயரும் ஒற்றிடைமிக்குமுடியும்.

வரலாறு. இனிக்கொண்டான், அணிக்கொண்டான, இக்கொற்றன்.

௪௰. யாப்பினுளின்றியு மன்றியுமுகர
மாய்வரின்மிகாதியல் பாமெனமொழிப.

(இ-ள்.) செய்யுட்கண் இன்றி, அன்றியென்னுங் குறிப்புவினையெச்சமொழிகள் உகரமாகத்திரிந்துவரின் மிகாதியல்பாமென்க.

வரலாறு. நாளன்றுபோகி, உப்பின்று புற்கையுண்கமா கொற்கையோனே.

ரக. பதக்குவரின் மிகுந்தூணிக்கிளவி.

(இ-ள்.) தூணியென்னு முகத்தலளவைப் பெயருக்குமுன் பதக்கென்னு முகத்தலளவைப் பெயர்வரி னொற்றிடைமிக்குமுடியு மென்க.

வரலாறு. தூணிப்பதக்கு.

ரஉ. உரிவரினாழியி னீற்றுயிர்மெய்கெட
மருவும்டகரமாம் வல்லினப்புள்ளி.

(இ-ள்.) நாழியென்னுமுகத்தலளவைப் பெயருக்குமுன் பதக்கென்னு முகத்தலளவைப் பெயர்வரின், நாழியீற்றுயிர்மெய்கெட வல்லொற்றாகிய டகரமெய்தோன்றும்.

வரலாறு. நாழி + உரி = நாடுரி எனவரும்.

ரங. இன்னுமத்தும் பனியொடுசிவணும்.

(இ-ள்.) பனியென்னுங்காலப்பெயர் இன்சாரியையும் அத்துச் சாரியையும்பெறுமென்க.

வரலாறு. பனியிற்கொண்டான், பனியத்துக்கொண்டான்.

ரச. வளிப்பெயர்க்கிளவியு மவற்றோரற்றே,

(இ-ள்.) வளியென்னும்பூதப்பெயர்க்கிளவியும் இன்சாரியையும் அத்துச்சாரியையும் பெறுமெனவறிக

வரலாறு. வளியிற்கொண்டான், வளியத்துக்கொண்டான்.

ரரு. உதியெனுமரமெலி மிகுமெனமொழிப.

(இ-ள்.) உதியென்னு மரப்பெயர்க்கிளவி மெல்லெழுத்தா மிக்கு முடியும்.

வரலாறு. உதி + கோடு = உதிங்கோடு.

ரசா. அம்முச்சாரியை யடையுமரப்புளி.

(இ.ள்,) புளியென்னு மரப்பெயர்க்கிளவி யம்முச்சாரியை பெறுமென்க.

வரலாறு புளி + கோடு = புளியங்கோடு.

௱எ. சுவைப்புளிமுன்னின மென்மையுந்தோன்றும்.

(இ-ள்.) சுவையையுணர்த்தும் புளியென்னும் பெயர் முன்றமக்கினமாகிய மெல்லெழுத்துந்தோன்றுமென்க.

வரலாறு. புளிக்கறி=புளிங்கறி எனவரும்.

௱அ. தொழிற்பெயர்வரி னானொடுசிவணும்,

(இ-ள்.) ஈானென்னுஞ்சொற்கு முன்றொழிற்பெயர்வரின் ஆன் சாரியைபெறும்.

வரலாறு. பரணியாற்கொண்டான்.

௱கூ. ஈகாரபகாரமு நீயுமியல்பே.

(இ-ள்.) ஈகாரபகரமாகிய இடக்கர்ப்பெயரும், நீயென்னுமுன்னிலையொருமைப்பெயரு மிகாதியல்பாம்.

வரலாறு. பீகுறிது, நீகுறியை.

௱ய. ஈகாரபகாரமி டக்கராய்வழங்கும்

(இ-ள்.) ஈகாரபகரமென்பது பீ யென்னுந் தகாதமொழியாம்

௱யக. மீயியல்பாதலு மெலிவலிமிகுதலு
மாகுமென்மனா ரறிந்திசினோரே.

(இ-ள்.) மீயென்னுமேலிடப் பெயரியல் பாதலுமொருகால் மெல்லெழுத்துமிகுதலும் ஒருகால் வல்லெழுத்துமிகுதலுமாம் என்றுசொல்லுவரறிவுடையோர்.

வரலாறு. மீகண், மீந்தோல், மீத்தோல் எனவரும்.

௱யஉ. அன்றதுமுன்வரி னுவாகலுமை
வரினுகரங்கெடு தலுமாந்தூக்கின்.

(இ-ள்.) செய்யுளில் அதுவென்னுஞ் சுட்டுப்பெயருக்குமுன் அன்றென்னும் குறிப்பெச்சவினைவரின் ஆவாதலும், ஐ வரின் உகரங்கெடுதலுமாம்.

வரலாறு. அது+அன்று=அதான்று; அது+ஐ= அதை எனவரும்.